

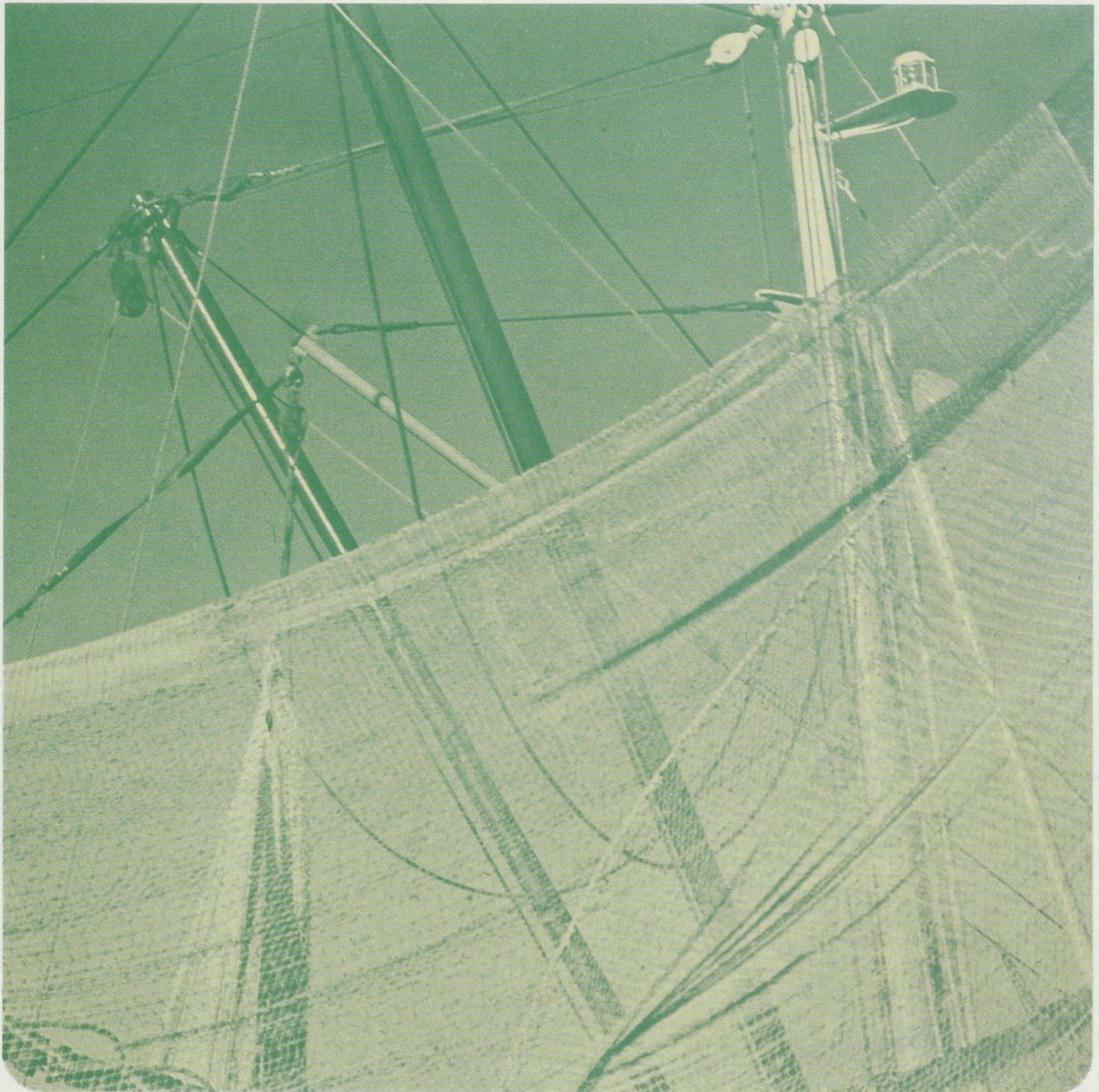
GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

het visserij blad

VAKBLAD VOOR DE BELGISCHE ZEEVISSERIJ — VERSCHIJNT WEKELIJKS

VRIJDAG 24 JANUARI 1975 — PRIJS 20 FR. — Nr. 4 — 42e JAAR

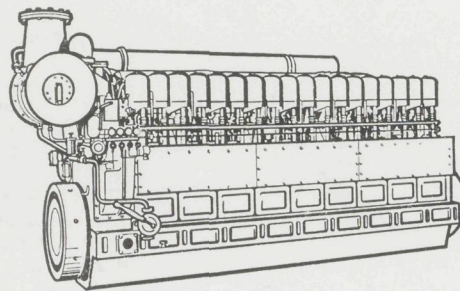

denkt u
aan hermotoriseren?
SWD kan u in enkele weken
een motor leveren!

Als grootste fabrikant van motoren voor visserij en binnenvaart in Nederland, kan SWD u niet alleen de meest economische, maar ook de snelste oplossing voor hermotorisering bieden.

Binnen enkele weken leveren wij u onze motortypen

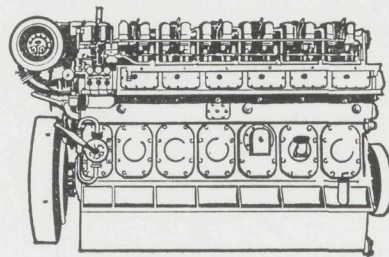
F240

800 - 1500 pk
750-1000 omw/min
4-takt
6-8-9 cilinders

DR210

320 - 800 pk
750 omw/min
4-takt
6-8 cilinders

Neem contact op met Stork-Werkspoor Diesel. Wij willen u gaarne inlichten over de mogelijkheden die wij u op korte termijn kunnen bieden. Vraag naar de heer Schokker, toestel 122.

STORK-WERKSPOOR DIESEL

Zwolle, Postbus 608, Tel. (05200) 1 09 87, Telex 42116.

het visserijblad

Vrijdag 24 januari 1975 — Nr. 4

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELSKAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

DE PEILERS VAN DE ZEEVISSERIJ

II. KORTZICHTIGHEID

Voor de revolterende jeugd klinkt het burgerlijk, kapitalistisch en ergerlijk oudere generaties heel eigenwijs en egoïstisch te horen verklaaren, dat het hun tijd wel zal meegaan. Die jeugd wordt anderzijds vrij vlug en ongenueanceerd ondergebracht bij de werkonwilligen en voor kommunistisch gescholden. Dit heeft m.i. niets te maken met de afgezaagde generatiekloof en is alleen terug te brengen tot het niet verder zien dan je neus lang is. Dat er intussen iets aan het veranderen is, dat er iets moet veranderd worden, kan nauwelijks nog worden betwijfeld. Wie halsstarrig de ogen gesloten houdt, zal des te pijnlijker de vernieuwing ondergaan.

Er is iets aan het gebeuren over de ganse wereld, derhalve ook in de visserij. Met dit voor ogen schreef ik in het kerstnummer dat vrijheid een misbruikt woord is, waarachter willekeur zich verbergt en wat iedere verplichting kan ondermijnen.

HET LIDMAATSCHAP

De verzoening tussen Rederscentrale en Unie is een kwasi voldongen feit en straks is er nog slechts één nationale VZW voor de Vlaamse visserij, naast enkele regionale beroepsverenigingen die doorgaans meewerken met de nationale vereniging.

Bij dergelijke verzoening moet niet gedacht worden wie het pleit heeft gewonnen en wie de duimen heeft moeten leggen. Iedere partij moet toegevingen doen en kan maar één zaak betrachten: eenparig beter doen dan vroeger.

Maar nog is de verzoening niet getekend, nog heeft de eerste algemene vergadering geen plaats gevonden, of we hebben nieuwe dissidenten: a) van de voorheen afgescheurden zijn er die weigeren terug te komen, b) van de zogezegd trouw geblevenen zijn er enkelen die, verontwaardigd om zoveel toegeving, hun ontslag nemen. De eenheid in de visserij wordt aldus opnieuw uitgehold, allicht met dit verschil dat deze niet-leden zich moeilijk zullen kunnen verenigen en dus aan de zelfkant van het bedrijf zullen blijven staan.

Zij die geen lid waren en geen lid meer zullen zijn, achten zich veel slimmer dan hun kollega's, want 1) zij zullen jaarlijks tienduizenden frank in hun zak houden wegens het niet betalen van lidgeld en 2) toch van de tegemoetkomingen aan de visserij evenveel profiteren en dus dubbel profijt hebben.

PRODUCENTENORGANISATIE

Op 2 of 3 uitzonderingen na, zijn alle niet-leden van de VZW echter wel lid van de producentenorganisatie, omdat ofwel de vage dreiging van EEG-beslissingen hen daartoe aanzet, dan wel louter en alleen uit zorg om hun vis te laten opvangen wanneer de markt verzadigd is. Het ware dus een klein kunstje deze niet-leden van de VZW TEGEN HUN GOESTING EN TEGEN HUN WIL, als het ware zonder dat ze het weten, toch lid te maken. Immers, als alle activiteiten, kosten, tussenkomsten, vertegenwoordigingen enz. uitgaande van de VZW worden geboekt voor rekening en faam van de producentenorganisatie, en als we de bijdrage voor de producentenorganisatie verhogen en het lidgeld voor de

VZW tot een minimum terugbrengen zou, op die 2 of 3 na, iedereen toch volwaardig lid zijn en daartegen niets kunnen doen, gezien de statuten van de producentenorganisatie inhoudt, dat men minstens een vol jaar moet lid blijven.

Maar dat ware boerenbedrog. Het zou zijn alsof de ziekenbond zou samensmelten met de vakbond. Ten andere, de S.V. heeft ooit enkele activiteiten van de VZW overgenomen, zoals ondermeer het scheepsjongensfonds en de beschermkledij, en reeds onmiddellijk ontstond er een algemene ontevredenheid, die leidde tot afscheuring zowel aan de Oostkust als te Oostende, en waarleggen toen zelfs de sekretaris-generaal van het Ministerie van Landbouw zich heeft verzet.

BEROEPSVERENIGING

Als we waarlijk een beroepsvereniging nodig hebben, en wie durft daaraan nog twijfelen, dan moet die beroepsvereniging zichzelf kunnen waar maken. Anders kan ze beter verdwijnen.

Als de beroepsvereniging bekomt dat het Ministerie van Landbouw 50 centiemmen per liter gasoïl subsidie geeft, dan bekomen alle reders reeds veel meer dan hun lidgeld terug; als de beroepsvereniging de aanvoeren in Engeland enz..., vlotter én goedkoper doet verlopen voor haar leden dan voor de niet-leden; als de beroepsvereniging voor haar leden EN VOOR HAAR LEDEN ALLEEN bij Decca, bij Scap, Hand in Hand enz., ristournes bedingt; als de afgevaardigden van de beroepsvereniging voor scheepskredieten-onderstaatswaarborg tegenstemmen voor aanvragen van niet-leden; dan zal die ellendige kortzichtigheid van „het zal wel mijn tijd meegaan” of „laat de anderen maar betalen, ik profiteer er toch ook van” niet lang overleven.

Men kan mij verwijten, dat die methoden te drastisch zijn. Maar zijn de methoden van de vakbonden niet drastisch? Is de chantage van de offitrust niet schandalig, zijn de regeringsmaatregelen altijd even democratisch en de ministeriële beslissingen altijd even menselijk-rechtvaardig?

Zelfs de katolieke Kerk heeft 20 eeuwen naeen haar macht weten te vestigen op vrees voor straf (brandstapel) en doodsangst voor de hel, waarom zou een marginaal bedrijf als de visserij dan zijn voortbestaan niet trachten te verzekeren met het uitstoten van de kortzichtigen, met het dwarsbomen van de profiteurs!

En waarom zouden de ministers, die zo graag de visserij willen één zien, niet hun steun en hun hulp binden aan het lidmaatschap?

Tegenstanders beweren nogal zelfverzekerd dat de regering geen wetten kan maken voor en geen hulp kan verlenen aan een bepaalde groep, want dat de grondwet ieder Belg gelijk noemt, zodat de niet-leden altijd evenveel gerechtigd zullen zijn als de leden. Maar ik vraag me af waarom een syndikaat van werknemers méér zou te vertellen hebben dan een syndikaat van reders! De vakbonden zijn er immers in geslaagd Fondsen een wettelijk karakter te verlenen, hoewel het hoofdprincipe van deze Fondsen juist is, de gesyndikeerde werknemers van grotere voordelen te laten genieten dan de niet-gesyndikeerden; zo krijgen in ons eigen bedrijf de vislossers die bij een vakbond aangesloten zijn, aanzienlijke premies waarvan de andere vislossers uitgesloten worden.

Wat daar mag, moet bij ons kunnen; wat daar door de regering wordt toegelaten moet in de visserij worden gestimuleerd. Ik blijf overtuigd dat de hernieuwde Rederscentrale het recht moet krijgen en bezitten om haar leden tegen iedere vorm van kortzichtigheid te beschermen.

...En wie ten einde raad toch lid worden, mogen ze wat mij betreft daarenboven gerust een jaar wachttijd opleggen.

JEF DEROOSE.

Naar een enkele nationale groepering van producenten in Frankrijk

Vaststelling van een renderende bodemprijs

In Frankrijk is de visserij heel wat veelzijdiger en zijn de belangen van de producenten dan ook heel wat meer uiteenlopend dan in België. Als we dan hier reeds de moeilijkheid vaststellen om tot een eensgezind front en één enkele producenten-organisatie te komen, dan kunnen we gemakkelijk de diversiteit van de producentenverenigingen in Frankrijk begrijpen en aanvaarden. We kennen daar inderdaad de verre visserij met het binnenbrengen van diepgevroren vis. We kennen er de zoutvisserij, de kampagnes op de tonijn, de speciale sardinvisserij, de visserij op de kreeftjes, de algenvisserij enz... We hebben de eigenaardigheden en eigenheden van de Noord-franse vissershavens, deze van de Middenfranse en Zuid-franse kusten en van de Middellandse Zee. Men zal dit nu alles trachten te coördineren.

DE VOORAFGAANDELIJKE VERGADERINGEN

Op 5 december van voorgaand jaar kwamen de vertegenwoordigers van verscheidene vissershavens bijeen te Parijs om een oplossing te zoeken voor de moeilijkheden waarmee de franse visserij in het bijzonder en de visserij in het algemeen gekonfronteerd wordt. Verscheidene problemen werden er voorgelegd en gezien de absolute noodzakelijkheid vastgesteld werd van een blijvende concentratie onder de producenten van de verschillende franse vissershavens werd besloten een nieuwe konferentie voor te bereiden te «Sables d'Olonne» met als eerste probleemoplossing de vaststelling van een minimumprijs en een producentenregeling voor alle vissershavens en alle produkten. Men is zich wel bewust van de enormiteit van deze taak, maar nood dwingt wet en om de opgezezen moeilijkheden het hoofd te kunnen bieden moet men tot één enkele producentenorganisatie komen er tot één enkel reglement voor alle franse vissershavens en volgens de aangebrachte produkten.

MINIMAPRIJZEN

Eén van de hoofdvereisten voor de producenten is het vermijden van de regelmatig terugkerende laagteperiodes waarin het produkt zeer laag geprijsd wordt. Men denke in dit verband onder andere aan de staking in 1967 vanwege de vissers tegen de lage prijzen en meer recent de staking in de diepzevisserij voor dezelfde reden zoals we dit in een afzonderlijk artikel speciaal belichten. Men zal nu met de kopers trachten tot afspraken te komen voor een bodemprijs die het de reders bij kleine aanvoer toch nog mogelijk maken enigzins uit de kosten te komen. In het kader hiervan zullen maatregelen onderzocht worden voor een meer harmonieuze aanvoer om te grote pieken te vermijden. Anderzijds zal eveneens getracht worden de invoer in bepaalde periode af te remmen en vooral dumpingpraktijken te weren.

Hiervoor zal men echter de hulp en ingreep van de Openbare Machten nodig hebben, onder meer om de verplichting op te leggen aan alle producenten, ongeacht of ze lid zijn of niet, de uitgevaardigde regelen van de organisatie te volgen. Dit alles veronderstelt controle zowel langs de kust als langs de grenzen. In de vergadering te Sables d'Olonne van vorige vrijdag hebben 53 deelnemers die ongeveer 50 t.h. vertegenwoordigen van de productie van de Noord- en Westkust van Frankrijk enkele preliminaire vastgelegd evenals de minimaprijzen die bv. zouden gaan vanaf 80 fr. voor tongen tot 23 fr. voor de frituurwijting. Op basis van deze prijzen zal er nu onderhandeld worden met de kopers die niet langer meer halstarrig tegen zijn omdat ook zij aanvoelen dat de handel belang heeft aan een nivellering der prijzen en de pieken, zowel hoog- als laag-, evenmin dienstig zijn voor de handel.

EEN NATIONAAL OVERLEGSORGAAN

Om een toepassing van een algemene minimumprijs mogelijk te maken zal er een bewust coördinatie tussen de verschillende havens noodzakelijk zijn. Deze coördinatie zal eerst en vooral zich wijden aan het verhinderen van periodieke eenzijdige en te grote aanvoeren van éénzelfde soort. Men heeft inderdaad vastgesteld dat bv. 5 tot 7.000 kg. overaanvoer van wijting te Port-en-Bessin, of elders, reeds voldoende was om, niet alleen ter plaatse, maar zelfs in andere havens de prijs van het produkt aanzienlijk te zien dalen, dit zelfs voor verscheidene dagen. Het is beslist nuttig dergelijke overproducties in bepaalde havens te vermijden, door ze zelf elders te dirigeren of ze zelfs te vernietigen. Hier stuit men dan natuurlijk op de op te lossen moeilijkheid. Hoe het aan de markt onttrokken produkt financieren, hoe te stockeren en eventueel

terug op de markt te brengen? Dit kan natuurlijk maar opgelost worden in het kader van één nationaal overlegorgaan en met behulp van de nationale overheid en van de Europese gemeenschap.

HALT AAN DE ONGEBREIDELDE INVOER

Om tot een dergelijke organisatie te komen zijn zeker twee voorwaarden nodig. Namelijk ten eerste dat elke vissershaven over een overlegorgaan beschikt afhankelijk en gehoorzamen aan het nationaal orgaan en de regelen strikt toepast en dat er zou mogen gedokterd worden aan een reorganisatie van de gemeenschappelijke markt om de invoer te kanaliseren. Inderdaad ontbreken in dit domein de voorbeelden niet van ongebreidelde invoer aan dumping prijzen die het marktbeeld schaden. Zo bv. de invoer in St. Malo van gekuiste makreel aan 15 fr./kgr. hetgeen overeenkomt met 9 fr/kg. niet gekuist (!) of Engelse aangeboden aan de Bretoense conservenfabrieken aan 9 fr. het kg (!) of nog de diepvriesfilets van wijting uit Argentinië aangeboden te Lorient aan 23 fr. !

Te Sables-d'Olonne heeft men hiertegen als verweer het instellen van een taks op de invoer voorgesteld wanneer de prijs van het ingevoerd produkt duidelijk onder de prijs van het eigen produkt. Dit zou mischien enigszins mogelijk zijn dat in nationaal en in Europees gemeenschappelijk verband zou kunnen opgetreden worden tegen dumpingpraktijken van derde landen, maar wat dan tegen landen die deel uitmaken van de Europese gemeenschap? Er zouden dus nieuwe prijsnormen dienen vastgelegd in Europees verband. Men gaat zelfs zo ver te veronderstellen dat een Europees overlegorgaan het aangewezen geneesmiddel zou zijn, namelijk één enkel orgaan waaraan alle vissershavens zouden dienen te gehoorzamen en de regelen te aanvaarden.

BESLUIT

Zo te zien heeft men zich te Parijs en te Sables-d'Olonne voor een taak ingezet die naar onze bescheiden mening niet, of slechts zeer onvolmaakt zal te verwezenlijken zijn. Het is inderdaad zo dat men in moeilijke tijden de neiging heeft de koppen bij elkaar te steken om naar oplossingen te zoeken en maatregelen voor te stellen die gewis hun belang hebben. Het is echter voldoende dat de latende crisis in de visserij enigszins opklaart en de spanning wijkt en vele goede voornemens zullen verdwenen zijn. Het is al een zeer sterke hand die de traditioneel individualistische aangelegde visserij moet bijhouden. Anderzijds veronderstelt de aanpak door één enkel nationaal overlegorgaan waaraan alle vissershavens dienen te gehoorzamen, gezien de diversiteit in de visserijen en havens in Frankrijk, een dergelijk overkoepelend en uitgebalanceerd administratief bestuur, dat het heel wat voeten in de aarde zal hebben vooraleer dit te kunnen scheppen. Dat wordt van vandaag op morgen niet uit de grond gestampt en zal in feite het werk zijn van jaren. Daarbij komt nog dat eenieder onmiddellijk resultaten zal willen zien, iets dat in werkelijkheid onmogelijk is. Het uitblijven van onmiddellijke resultaten zal zeker de meeste ijver van de producenten uitdoven. Daarbij komt nog dat ook aan de reglementen van de Europese gemeenschap en tegenover derde landen ernstig zal moeten gesleuteld worden zodat we het zeer aanbevelingswaardig initiatief van enkele franse producenten toch eerder als een doodgeboren kind aanzien. We zouden werkelijk aangenaam verrast zijn mocht het anders verlopen. We stellen ondertussen vast dat in een klein land zoals bij ons, met amper een drietal vissershaventjes en een zeer beperkt aantal producenten men nog niet tot eensgezindheid kan komen, en men slechts instemming kon bekomen van enkelen waaraan een maatregel kon doen profiteren om dan dezelfde producenten terug te zien afvallen wanneer maatregelen genomen werden waarvan zij toevallig niet onmiddellijk konden profiteren. En waar gaat men de ijzeren hand halen die slechts het algemeen belang alleen dient?

Verder is het ook zo, indien in de Europese gemeenschap Frankrijk een aparte status zal wensen met betrekking tot de invoer uit deze landen, er zeker verweermatregelen van deze landen zullen komen. Men denke maar eens aan de marathonzittingen der ministers van de Europese gemeenschap voor het bepalen van landbouwprijzen in de verschillende samenstellende landen en voor het bepalen van de vergoedingen uit het landbouwfonds alsmede voor de invoer- en uitvoercontingenteringen enz. We menen niet dat de visserij belangrijk genoeg is om zover te geraken.

HEEFT DE ONDERZOEKSRAAD NOG ZIJN NUT OF ZIN ?

ONDERZOEKEN DIE JAREN OUD ZIJN

Van talrijke zijden komen ons klachten toe omtrent het zeer triestig optreden van de Onderzoeksraad inzake aanvaringen of beroepsfouten van schippers en bemanningsleden op zee.

Zaken die al meer dan twee jaar aanhangig zijn, leiden tot ondervragingen van bemanningsleden welke niet de minste zin meer hebben, omdat men al een zeer sterk geheugen moet hebben om te weten wat men toen gedaan heeft en wat men toen gezien of gehoord heeft, enz...

De Onderzoeksraad houdt zich daarenboven met veel futiliteiten bezig in plaats van snel en kortdurend zware zaken te onderzoeken.

Zo werd vorige week de schipper van de O.94 voor deze rechtbank gedaagd omdat hij zagezegd in december 1973, dus 13 maanden geleden, de vaart van de pakketboot Prince Filip bij het invaren van de Oostendse haven zou belet hebben. Schipper Vanhove hield evenwel staande dat dit geenszins het geval was, wat trouwens bevestigd werd door de wachtdoende op de tijseinpост en de loodsenwacht.

Daar werd de indruk opgedaan dat de Staatsambtenaren, in dit geval de kommandant van de pakketboot, beschermd worden en men volstrekt de schuld wil afwentelen op een eenvoudige schipper.

Hiervoor had men meer dan een jaar tijd nodig en is de zaak nog steeds in onderzoek.

Of ze zo belangrijk is als sommige andere hangende aanvaringen en gevallen, valt sterk te betwijfelen en is een van de vele voorbeelden van de triestige slakkengang van alle voor deze raad hangende zaken door de rijksadministratie te behouden.

We kennen zware aanvaringen tussen Belgische en vreemde schepen, die reeds twee jaar oud zijn en nog nooit zijn afgehandeld.

Elkeen kent de ramp welke een maand geleden en wel op 21-12-1974 met de O.288 voorviel. Deze leidde in datum van 8 januari tot een eerste ondervraging.

We vernemen dat de Onderzoeksraad pas in maart opnieuw samenkomt.

Wat de dagorde zal zijn, weten we niet. Maar hoe wil men in godsnaam mensen ondervragen na maanden, na jaren om dan een oordeel te vellen dat vaak 'n salomons oordeel geworden is, waar eten en drinken in zit, maar weinig zaaks.

Daarenboven is het een feit dat de jongens die aan boord waren, toch telkens hun vaart niet kun-

nen laten staan om als getuige of beschuldigde aan te treden.

Verder is het een feit, dat eens weg van dat schip, de ene alhier en de andere aldaar werkt.

Jaren geleden kwam dit maritiem rechterlijk orgaan bijna elke week samen. Het had in alle kringen gezag, door zijn optreden en zijn vonnissen.

Dit is nu niet meer het geval en het zal misschien wel bij het orgaan van de wet onaangenaam klinken dit te moeten horen, maar deze feiten zijn niet weg te cijferen.

Het is ons bekend dat het Openbaar Ministerie overbelast is. Maar waarom nemen de ministers van Verkeerswezen en Justitie (zo deze moet tussenkomen) geen maatregel waarbij het Openbaar Ministerie ontdubbeld wordt opdat zaken geen jaren zouden moeten blijven hangen.

Dit is in maritieme zaken veel erger dan in burgerlijke en handelszaken.

Wie wijst de bevoegde minister op de tientallen zaken die onaangevoerd blijven?

Welke volksvertegenwoordiger stelt de minister de vraag, hoeveel zaken er nog hangend zijn en sedert wanneer.

Wij menen de kwestie te ernstig en de toestand te onverantwoord opdat deze toestand zou blijven voortduren.

P. Vandenberghe.

DE O.288 „LANS” REDDELOOS VERLOREN

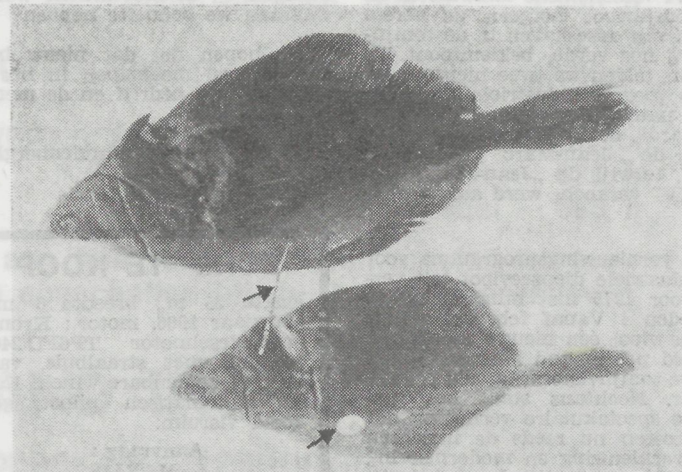
Vanwege het Scotts Hotel te Stronners te Orkney kregen we begin der week bericht dat men daar het verlies van de O.288 niet alleen ten zeerste betreurt maar dat de «Lans» nu doorgebroken is en in stukken weggespoeld tengevolge van de bestendige stormen die daar heersen.

Daarmee is de hoop op het redderen van apparaten en tuig volledig uit den boze en mag gezegd dat de Belgische visserij het mooiste schip van de vloot sedert zijn bestaan verloren heeft.

INTERNATIONAAL MERKPROGRAMMA OP SCHOL IN DE NOORDZEE GESTART

Van de scholvisserij in de Noordzee mag worden gezegd dat ze een van de weinigen is die thans nog prettige vooruitzichten biedt. Inderdaad de vangsten op schol schommelden bijna niet gedurende de laatste decennium, voornamelijk tengevolge van het feit dat de sterkte van het jaarlijks nieuw broed zeer stabiel bleef. Gevolg hiervan is dat door de Noord-Oost Atlantische Visserijcommissie een vangstquotum werd opgesteld dat in feite gelijk is aan het huidige vangstpeil op schol. Met andere woorden men wil de voorspoedige toestand gelijk houden en een drastische uitdunning, zoals het bij de tong het geval is, voorkomen. Het feit dat de scholvisserij gezond te noemen valt, bracht met zich mede dat men het biologisch onderzoek wilde intensifiëren op aspecten die tot nog toe min of meer onduidelijk bleken. Een internationaal merkprogramma is in de Internationale Raad voor het Onderzoek in de Zee tot stand gekomen, gepland voor 1975 en 1976. In het verleden zijn reeds meerdere merkproeven verricht op schol, ook door de Commissie T.W.O.Z. en het Rijksstation, doch steeds waren de proeven geïsoleerd in tijd en ruimte. Thans wil men daaraan verhelpen door op hetzelfde ogenblik in alle paai- en kweekplaatsen van de Noordzee schollen te merken. Aan deze proefnemingen zijn een vijftal landen actief, nl. Engeland, Nederland, Denemarken, Duitsland en België. Deze winter zijn de proeven gestart. Het Belgisch deel in dit groots opgevat merkprogramma is gelegen in de paaigebieden van het Diepwaterkanaal en in de monding van het Engels Kanaal. De afgelopen weken bestond dit konkreet in twee zeereizen met de vaartuigen N.720 en O.312 waarbij personeelsleden van de Commissie T.W.O.Z. en het Rijksstation voor het merken instonden. Tijdens de reis met de N.720 werden 605 volwassen schollen aan de Noord Hinder gemerkt. Het gebruikte merk is een geel gekleurd Petersen schijfje, een alomgekend merktype voor platvis. De nummers lopen van B 1001 tot en met B 1605. Tijdens de reis met de O.312 werd het zgn. Floy Tag systeem gebruikt, nl. een rood of geel nylon draadje. De proef had een dubbel opzet. In de eerste plaats werd op de Fairy Bank, de Bergues Bank en de Outer Ruytingen gemerkt. De merknummers liepen voor de gele merkjes van B 2002 tot B 2427 en voor de rode merkjes van 5813 tot 5850. Het tweede deel van de proef gebeurde in het Engels kanaal, nl. in de omgeving van Beachy Head waar de volgende merknummers werden gebruikt : voor geel B 2428 tot B 3001 en voor rood B 5552 tot B 5812. Een tweed proef is voorzien begin februari.

Merkproeven vergen van het biologisch onderzoek niet alleen een financiële inspanning, maar ook een materiële. We hopen dat deze inspanning, zowel van Belgische zijde als van de andere medewerkende landen aan het projekt, optimaal zullen worden beloond. Daar om dat opnieuw de broodnodige hulp van de vissers wordt gevraagd om bij het terugvangen van de gemerkte schollen nauwkeurig de dag en de positie te noteren. Voor wat 't inbrengen van de merken en de vis (lieft beiden samen) betreft zijn de gewone kanalen zoals in het verleden mogelijk : voor Zeebrugge de heer Balbaert, voor Nieuwpoort de heer Verbanck, en voor Oostende ofwel pakhuis 134, ofwel stadhuis 4e verdieping. De premie belooft, zoals voor andere vissen, vijftig frank. Aan alle vissers die hieraan zullen medewerken drukken wij bij voorbaat onze dank uit.

De twee gebruikte merktypen voor schol : boven het Petersen schijfje, onder het Floy tag systeem.

DE EVOLUTIE VAN DE FRANSE VISSERIJVLOOT

59 NIEUWE EENHEDEN IN 1974

WAAR IS BELGIE ?

In de loop van het jaar 1974 telde men in Frankrijk 59 nieuwe eenheden waaronder enkele van de grootste in het buitenland besteld. Over het algemeen is 1974 met dit cijfer praktisch gelijk gebleven aan de voorgaande jaren niettegenstaande de gerezen uitbatingsmoeilijkheden voor de rederijen eerder een teruggang had doen vermoeden. Het weze echter gezegd dat vele, zoniet de overgrote meerderheid van deze nieuwe vaartuigen een bouwplanning kenden van zeker op zijn minst in 1973.

Terzelfdertijd kende men bij onze zuiderburen 7 totale verliezen onder de vissersvaartuigen en 12 veranderingen van thuishaven en slechts één enkele sloping. Hierbij komen nog 9 verkopen aan het buitenland.

Onder de vissershavens is de achteruitgang van Duinkerke treffend. Door een grote rederij werden twee mooie eenheden verkocht aan Griekenland, een andere eenheid kreeg Concarneau als thuishaven, terwijl de zeer recente eenheid „Ganymède” reeds bij zijn tweede uitvaart verloren ging.

Te Boulogne breidde de vissersvloot zich licht uit. De kustvloot kwam hier goed te voorschijn door een aanwinst van 8 nieuwe eenheden. Twee treilers kwamen eveneens de plaatselijke vloot verwoegen terwijl anderzijds een 36 meter treiler verkocht werd aan Denemarken. Te Dieppe kreeg men 3 eenheden bij, namelijk de nieuwe „Yan-Cédric” ter plaats van stapel gelopen en verder een overgang van de haven van Lorient. Te Port-en-Bessin kregen we de het van stapel lopen van de eerste stalen kotter der lokale vloot! Maar terzelfdertijd het totaal verlies van twee eenheden. Te Cherbourg noteerde men eveneens de aanwinst van twee nieuwe eenheden. Te St-Malo kregen we de aanwinst van twee diepzee-treilers „namelijk de „Capitaine Plevin II” en de „Joseph-Roty II” maar terzelfdertijd noteerde men er de verkoop aan Sénégal van de „Alex-Pleven” en voor de kustvisserij het van stapel lopen van een nieuwe eenheid. Concarneau kende in 1974 verscheidene aanwinsten in de tonijnvloot hetgeen de eerste plaats van deze haven in de tonijnvisserij nog verder beklemtoont. Te Lorient telde men twee nieuwe eenheden voor de industriële verre visserij, namelijk de „Drake” en de „Cassard”, beide gebouwd in België, verder de „Jean-Marc” gebouwd in Polen, terwijl de „Jean-Pierre Robert IV” verkocht werd aan Argentinië.

Het vernieuwingsprogramma voor de industriële diepzeevloot telt verder voor 1975 niet minder dan 20 eenheden ! Vanaf februari zal de Franse vloot één nieuwe industriële eenheid per maand kennen en één nieuwe tonijnvissersvaartuig per trimester. Nochtans staat het vast dat de spectaculaire verhoging der bouwkosten nu reeds de inzichten voor vernieuwing en modernisering over 1975 aanzienlijk heeft beknut, vooral dan bij de kustvaartuigen. Dat is vooral waarneembaar op de werven van Cherbourg en St-Malo die daarbij nog getroffen werden

door sociale moeilijkheden zodanig dat men onder meer de sluiting noteerde van één der modernste werven die nochtans een zekere toekomst beloofd was.

Waar is het Belgisch kapitaal ?

Wanneer men leest wat er in Frankrijk, Engeland, Duitsland en Ierland aan vernieuwing gedaan wordt dan vraagt men zich af hoe het mogelijk is dat er bij ons zo weinig belangstelling bestaat voor modernisering.

Wat een feit is, dat is dat de reders nooit of althans slechts sedert een tiental maanden ingelicht werden omtrent de wijze en voor welke redenen de „Feoga” kredieten verleent.

De redersorganisaties en vakbonden in de ons omringende landen werken samen en hard om van hun regering van alles te bekomen om het bedrijf leefbaar te houden en te moderniseren.

Het is geen opwelling van enkele dagen om dan in het niet terug te vallen, want van de brandstoffenkwestie hoort men niets meer, de zware premies voor ongevallen door de kustvisserij te betalen, blijven te betalen, het krediet voor de Danish Pair visserij is een flop geworden, want nog niemand ontving één frank en de uitvoeringsbesluiten inzake de verplichte bijdrage voor het scheepsfonds blijft sedert maanden hangen, zoals het vijfjarenplan voor de sanering, enz.....

Ondertussen zijn zware beperkingsmaatregelen op til inzake vangsten. Maar heeft men al nagegaan hoe die economisch op te vangen om onze visserij in leven te houden ?

Van dit alles „nog niets.

Zal de hereniging van de Rederscentrale en Unie daarin verbetering brengen en de stootkracht worden waaraan we behoefte hebben ?

We hopen het dat nieuw bloed daaraan zal meehelpen in het belang van het bedrijf en de mensen die er in leven.

P. Vandenberghé

SCHIP TE KOOP

lengte 25 m., breedte 6 m., bouwjaar 1966, motor : Kromhout-Dieselmotor TP6FD 240, 500 pk, met straalbuis, van brug af bedienbare winch. Radar automatisch piloot, gekoeld visrium.

Aanvraag :
L. MARIJS
Schoolstraat 7, Vlissingen
Tel. 01184/6193 of 3839
(7660N)

DE BESCHERMING VAN DE ZEE TEGEN POLLUTIE

Tot op heden kennen we drie Konventies die zich bezig hielden met de bescherming van de wateren en de zeeën. Dit zijn de Parijse Konventie, de Konventie van Straatsburg en de Konventie van de Rijn.

De Konventie van Parijs houdt zich in het bijzonder bezig met de pollutie van de wateren en de zeeën veroorzaakt door landelijke bronnen. De Konventie van Straatsburg had in het bijzonder de studie van maatregelen ter bescherming van de internationale waterlopen en de Konventie van de Rijn meer speciaal de bescherming tegen scheikundige pollutie van de Rijn zelf.

De Commissie van de Europese Gemeenschap met betrekking tot één van de gevaarlijkste polluties, namelijk deze van de waterlopen en van de kustwateren, heeft nu een beslissing kenbaar gemaakt die laat veronderstellen dat er nu toch wat meer schot zal komen in de bescherming van de waterlopen. De

ze beslissing is het coördineren van de resultaten van de hierboven aangehaalde konventies. Deze commissie zal de verscheidene regelen die de konventies uitgewerkt hebben, in afzonderlijke internationale zittingen, bijeen brengen en eenvormige verplichte normen, dikteren.

De voornaamste bevuilingsagent van de zeeën zijn de waterlopen en daarom wil de commissie deze waterlopen zuiverder houden. Daarom zal zij een lijst samenstellen geldig bindende voor de drie Konventies voornoemd, met de naam van de gevaarlijkste substanties waarvan de lozing streng dient gecontroleerd, het gaat hier in het bijzonder over kwik, kadmium, fosfoorsamenstellingen, zekere synthetische samenstellingen, zekere oliën en hydrocarburen. Verder zal de commissie een datum vaststellen van waarop de lozingen zullen gecontroleerd worden en verplicht gesteld voor alle leden van de gemeenschap.

REDERS, LEEST UW VAKBLAD

Naar een oplossing voor de moeilijkheden in de Franse diepzeevisserij

Verleden week deelden we mede dat de franse vissers uit St. Malo en Fécamps weigerden in zee te steken naar de verre visserij zolang hun geen voldoening werd gegeven in het loonconflict dat hen met de patroons scheidde. Het gaat hierom de vangsten van de laatste campagne van 1974 die niet verkocht en in de diepvries opgeslagen werden. Gezien de reders de prijs niet kunnen vooruitzeggen aan dewelke zij hun produkt op de markt kwijt zullen geraken, hadden zij een regeling voorgestaan op basis van een geschatte prijs voor de niet verkochte vis. Deze prijs was minder dan deze van de vorige campagnes en vermits het loon op de totaalopbrengst berekend wordt betekende dit ook een minder loon voor de vissers. De reders hadden reeds in de voorlaatste campagne van 1974 moeilijkheden ondervonden met de afzet van het produkt en wensten hiermede rekening te houden in de berekening van het omzetcijfer dat terzelfdertijd als basiscijfer zou dienen voor het bepalen van procentsgewijs vastgestelde lonen. Om de nieuwe campagne niet te laten voorbijgaan zijn de reders nu grotendeels tegemoet gekomen aan de looneisen der vissers mits de toezegging vanwege de openbare overheden dat :

- 1) de franse regering zou aandringen bij de C.E.E. om de franse markt van het opgeslagen diepvriesprodukt te ontlasten.
- 2) de uitvoer van dit produkt te vergemakkelijken en te bevorderen door aangepaste maatregelen.
- 3) op het nationaal plan een aantal maatregelen te treffen om het gebruik van het produkt te stimuleren.
- 4) de werknemers en de werkgevers terug aan de rondetafel te brengen om de ontstane moeilijkheden in een geest van begrip voor beider moeilijkheden op te lossen.

VOORNAAMSTE EENHEDEN NAAR ZEE

Na de toezegging vanwege de rederijen gingen zaterdag 18 januari reeds vier vaartuigen van de «Rederij Plevin» in zee. Het zijn de «Jozef-Rothy II», de «Kapitein Plevin II», de «Pierre-Plevin» en de «Kolonel Plevin» zal naderhand vastgesteld worden. Enkele eenheden van andere rederijen waren reeds een paar dagen voordien voor de nieuwe campagne vertrokken. In franse visserskringen maakt men zich toch wel ongerust ovr de afzet van de nieuwe campagne».

HET RECHT VAN DE ZEE OP DE HELLING ...

In het Januarinumnummer van „Nautilus” verscheen van de hand van zijn maritieme medewerker, de heer J. Vynckier hieromtrent een belangrijk artikel.

We hebben in ons blad daarover en over wat te Caracas besproken werd, reeds veel geschreven.

Het artikel van de heer Vynckier laten we hierna volgen. Het zal talrijke van onze lezers ten zeerste interessant zijn.

INLEIDING

De derde VN-kofrentie over het Zeerecht te Caracas, is donderdag 22 augustus 1974, na een zitting van tien weken afgesloten. Meer dan 5.000 afgevaardigden van 146 landen hebben de konferentie bijgewoond.

Men weet welke belangrijke problemen er op de agenda stonden : de afbakening van de territoriale zee, die de maritieme maties gaarne beperkt zouden zien tot 12 zeemijl; het statuut van deze territoriale wateren, voornamelijk wanneer ze betrekking hebben op zeeëngten die openstaan voor het internationale scheepvaartverkeer; het statuut van de archipels, de eilanden, de volle zee; de uitbating van de ondergrond in de internationale zone; de rechten van de kuststaten op de minerale stoffen en op de biologische opbrengst (visserijrechten), alsmede hun bevoegdheden, hun rechten en verplichtingen in verband met de preventie en de strijd tegen de verontreiniging van de zee, en tenslotte het regime waaronder het wetenschappelijk onderzoek in de oceanen zal gebeuren.

Over geen enkel belangrijk onderwerp werd er volledige overeenstemming bereikt en na ruim twee maanden debatteren hebben de afgevaardigden als eindverslag slechts een balans van hun meningsverschillen kunnen opstellen. Nochtans lijkt het akkoord volgend jaar niet onmogelijk.

HET INTERNATIONAAL ZEERECHT IN HET VERLEDEN

De mens begaf zich reeds op de oceanen lang vóórdat er van enige reglementering sprake was. Door het contact tussen de volkeren ontstonden er gewoonten en gebruiken, die een voorname rol hebben gespeeld bij het tot stand komen van het internationaal zeerecht.

Het is Hugo Grotius, de Nederlandse rechtsgeleerde die door de publicatie in 1609 van zijn beroemd werk «Mare Liberum» een belangrijke bijdrage heeft geleverd tot de uniformisatie van het internationaal zeerecht en meteen het beginsel van de vrijheid van de volle zee heeft verdedigd als zijnde een onwrikbare natuurwet.

Hij maakte een duidelijk onderscheid tussen het deel van de oceaan langs de kusten en de hoge zee, die volgens hem moest openstaan voor iedereen.

Hierdoor ontstond het principe van de «territoriale zee», een betrekkelijk smalle kuststrook, waarover de oeverstaat soeverein bleef en waarbinnen de nationale wetten en reglementering toepassing vonden.

De theorie van H. Grotius gaat nog steeds mede alhoewel de gebruikte argumenten thans verschillend zijn.

De codificatieconferentie van het internationaal recht die in 1930 te Den Haag door de Volkerenbond werd bijeengeroepen deed een poging om de breedte van de territoriale wateren vast te leggen, evenwel zonder gunstig resultaat.

GENÈVE 1958

De eerste officiële codificering van het internationaal publiek zeerecht is het resultaat van de besprekingen op de diplomatieke conferentie van Genève 1958 waar, onder de auspiciën van de Verenigde Naties vier conventies werden aanvaard :

1. Verdrag inzake de territoriale zee en de aansluitende zone (1)
2. Verdrag inzake de volle zee (2)
3. Verdrag inzake het continentaal plateau (3)
4. Verdrag inzake de visserij en de instandhouding van de levende rijkdommen van de volle zee (4).

België heeft deze verdragen goedgekeurd bij de wet van 29 juli 1971 met uitzondering van het verdrag inzake het continentaal plateau, wegens het ontbreken van een aanvaardbaar criterium voor de precieze begrenzing of afbakening van het continentaal plateau.

De passende bepalingen van het Geneefse verdrag werden evenwel opgenomen in de wet van 13-6-1969.

De resultaten van Genève waren geenszins onbelangrijk ook al bevatte de eigenlijke inhoud niet veel meer dan een eerste stap naar een grondige en definitieve regeling van de behandelde problematiek. De eeuwige twistpunten, zoals de breedte van het continentaal plateau, waren niet opgegeven.

In 1960 werd door de algemene vergadering van de V.N., een tweede zeerechtconferentie samengeroepen te Genève om opnieuw de vraagstukken te behandelen in verband met de begrenzingen van de territoriale zee en de visserijzones.

Men is tot geen resultaat gekomen, zodat aan de verwarring in verband met de hoegrootheid van deze zones nog geen einde kwam. Wel werd er een resolutie goedgekeurd waarbij de conferentie aandrong op een nauwere technische samenwerking wat betreft de visserij.

EVOLUTIE SEDERT 1960

Het volstaat even een blik te werpen op de huidige politieke kaart van de wereld om vast te stellen welke grondige wijzigingen ze sedert 60 heeft ondergaan.

Tientallen landen van de derde wereld zijn onafhankelijk geworden of worden dit binnenkort. Deze nieuwe staten, die niet tot de conferentie van Genève zijn toegetreden, achten zich niet gebonden door een internationaal gewoonterecht dat voorbijgestreefd is en dat niet meer beantwoordt aan de economische noden van vandaag.

Deze landen hebben thans hun politieke ambities gericht op sommige gedeelten van de zee, waarvan tot hiertoe aanvaard werd dat ze aan niemand toebehoorden en die onderworpen waren aan het vrijheidsbeginsel (van scheepvaart, van overvliegen, van exploitatie van de bodem, van wetenschappelijk onderzoek, enz.).

Volgens hen zijn het alleen de grote zeemogendheden geweest die uit deze vrijheden profijt hebben gehaald. De zeemogendheden anderzijds willen een einde stellen aan de unilaterale toetsing door sommige landen van de derde wereld, waarvan er sommigen hun territoriale wateren uitgebreid hebben tot 200 zeemijl uit de kust en waarvan de meesten voor deze zone soevereine en exclusieve rechten opeisen niet alleen op de biologische opbrengsten (zevisserij) maar evenzeer op de rijkdommen van de bodem en de ondergrond.

In hun bekommerning om vóór alles het maritiem verkeer te beschermen, zowel uit commerciële overwegingen teneinde hun bevoorrading in grondstoffen veilig te stellen, als om strategische redenen, willen de grootmachten alles in het werk stellen om de breedte van de territoriale zee te beperken tot maximum 12 zeemijl en willen zij de vrije doorvaart door de zeestraten verzekerd zien blijven.

De leemten die Genève heeft gelaten zijn nog akuter geworden door de wetenschappelijke en technische vooruitgang van de laatste jaren die thans de exploitatie van de rijkdommen van de zeebodem op theoretisch onbeperkte diepten mogelijk maakt en de bewustwording van de internationale gemeenschap van de noodzakelijke bescherming van het zeemilieu tegen elke vorm van verontreiniging.

De geschetste evolutie maakte bijgevolg het bijeenroepen van een nieuwe conferentie over zeerecht onontbeerlijk.

DE VOORBEREIDING VAN DE CONFERENTIE VAN CARACAS

De kwestie van de pacifistische bestemming van de zeebodem, gelegen buiten de grenzen van de nationale jurisdictie, stond reeds ingeschreven op de agenda van de algemene vergadering van de Verenigde Naties in 1967, die toen beslist heeft een speciaal comité in het leven te roepen dat gelast werd met de studie van het probleem.

Het was uiteindelijk in december 1970 dat de V.N. in algemene vergadering plechtig verklaard hebben dat de bodem en de ondergrond van

(Vervolg blz. 7)

(Vervolg van blz. 6)

de zeeën en oceanen die buiten de nationale rechtsbevoegdheid vallen, en de rijkdommen van diezelfde hoge zee, het gemeenschappelijk erfdeel van de mensheid zijn. Terzelfdertijd werd besloten in 1973 de conferentie samen te roepen en aan het Comité, dat inmiddels was uitgebreid tot 91 leden, werd gevraagd de voorbereiding hiertoe aan te vangen.

Zodoende werd de derde zee-rechtconferentie te New York geopend op 3 december 1973 met een korte zitting gewijd aan de organisatie en de procedurekwesties.

CARACAS 1974

In zijn toespraak ter gelegenheid van de opening van de conferentie te Caracas op 20 juli 1974 beklemtoonde de secretaris-generaal van de V.N. dhr. Kurt Waldheim, de noodzaak om tot een nieuw evenwicht te komen dat zou toelaten de rijkdommen van de zee uit te baten, rekening houdend met de belangen van iedereen.

Hoe hemelsbreed de belangen, en dus ook de ingenomen stellingen uiteenlopen moge blijken uit een kort overzicht van de knelpunten van de voornaamste agendapunten.

DE BEGRENZING VAN DE TERRITORIALE ZEE EN/OF DE VISSERIJZONES ; HET CREËREN VAN EEN ECONOMISCHE ZONE OF PATRIMONIALE ZEE...

De drie-mijlenzone van de territoriale zee (5), die nog door sommige landen wordt aangehouden is geen regel van positief recht, Nadat noch in 1958, noch in 1960 overeenstemming werd bereikt over de breedte van de territoriale zee hebben een hele reeks staten unilateraal, hetzij de territoriale zee uitgebreid, hetzij uitsluitend visserijrechten opgeëist in zones die varieerden tussen 3 en 200 zeemijl (6).

Door verdragen werd aan sommige kuststaten uitsluitende bevoegdheid inzake visserij verleend in een zone van de volle zee (7), of werd er aan andere vissers dan die van de kuststaat, het recht verleend te vissen in de territoriale zee of de uitsluitende visserijzones (8). Het theoretisch onderscheid tussen de soevereiniteit van de kuststaat over de territoriale zee en de vrijheid op volle zee, is inzake visserij niet meer houdbaar. Een nieuw belangrijk probleem wordt gesteld door de ontwikkeling van de techniek. Sommige ontwikkelingslanden, die zelf niet over de uitrusting beschikken om de visserij voor hun eigen kusten op lonende wijze te bedrijven, moeten machteloos toezien hoe geperfectioneerde vissersvloeden van ontwikkelde landen de nog rijke visgronden komen uitputten.

Alhoewel er te Caracas een brede consensus voor het aanvaarden van een 12 mijlenzone voor de territoriale zee in het verschiep lag en er in brede kring begrip bestond voor het creëren van een economische zone van 200 mijl daarbuiten, waarvan de biologische en eventueel de minerale opbrengsten aan de kuststaat zouden ten goede komen, bleek er over de inhoud van laatstgenoemd idee zoveel meningsverschil te bestaan dat men niet tot een akkoord kon komen.

J. VYNCKIER
(† vervolg)

- (1) in werking getreden op 10-9-1965
- (2) In werking getreden op 30-9-1962
- (3) In werking getreden op 10-6-1964
- (4) In werking getreden op 20-3-1966
- (5) De breedte van de territoriale zee werd lange tijd bepaald door de «cannon-shot-rule» of het verste schotbereik van de kustbatterij. Tot 1793 : 1 tot 2 zeemijl. Tijdens Napoleon : 3 zeemijl.
- (6) Breedte van de territoriale zee :
3 mijl voor België, Denemarken, Frankrijk, V.S.A., Zaire e.a. ;
6 mijl voor Griekenland, Israël, Italië, e.a. ;
12 mijl voor Communistisch China, U.S.S.R., e.a. ;
50 mijl voor Chili ;
200 mijl voor Argentinië, Brazilië, Peru e.a.
- (7) Het verdrag van Londen (9-3-1964) inzake de visserij kent de kuststaten een uitsluitende visserijzone toe van 6 zeemijlen gemeten van de basislijn van de territoriale zee.
- (8) Het visserijverdrag van 1964 voorziet uitdrukkelijk (art. 10) de uitzonderingsregimes o.m. tussen de lidstaten van de E.E.G. Inderdaad, het E.E.G.-verdrag berust o.m. op het beginsel van de niet-discriminatie tussen de lidstaten inzake het vrij verkeer van personen, diensten, goederen en kapitalen. Derhalve kunnen vissers; onderdanen van de E.E.G.-landen principieel visrechten uitoefenen in de territoriale zee en in de uitsluitende visserijzones van de overige partners (cfr. KB van 10-5-1971 houdende toelating tot uitoefening van de visserij in de territoriale wateren door vissersvaartuigen varende onder de vlag van één der lidstaten en ingeschreven op het grondgebied van de E.E.G.).

BUITENGEWONE ALGEMENE VERGADERING VAN DE REDERSCENTRALE VZWO

We vernemen dat op vrijdag 24 januari te 10 uur in de Conferentiezaal van het Stadhuis te Oostende een BUITENGEWONE ALGEMENE VERGADERING van de Rederscentrale V.Z.W.O. doorgaat.

Deze vergadering is het gevolg van de herenigingsonderhandelingen op beroepsvlak die sedert meer dan een jaar plaats grijpen en waaruit eindelijk een voorstel tot statuutwijzigingen is gegroeid tengevolge waarvan ook alle beheerders van Oostende ontslag hebben genomen en tot de aanstelling of heraanstelling van de beheerders (10) voor Oostende zal worden overgegaan.

Door het sekretariaat van de Rederscentrale werd hieromtrent geen bericht uitgezonden en pas heden donderdagmorgen werd de lijst van de kandidaten bekend, zodat veel leden niet alleen de gelegenheid niet hebben de zaak te wikken en te wegen, maar er zelfs zijn die beweren geen uitnodiging ontvangen te hebben.

Gezien de belangrijkheid van deze vergadering worden alle leden nochtans aangeraden deze bij te wonen. Zij die belet zijn kunnen gebruik maken van een volmacht.

Het gaat hier inderdaad over statuutwijzigingen waaromtrent de wet voorziet dat voor de goedkeuring ervan 2/3 van de leden aanwezig of vertegenwoordigd moeten zijn. Ingeval het voorziene aantal leden niet aanwezig of vertegenwoordigd is moet een tweede vergadering worden belegd, die dan geldig kan beslissen, ongeacht het aantal aanwezigen.

Alhoewel het sekretariaat in een waas van geheimzinnigheid werkt vernemen we bij het ter perse gaan dat hiernavolgende reders hun kandidatuur hebben gesteld:

Anseew Michel — Bauwers Raymond — Bostoën André — Decroon Lucien — Deschepper Frans — Haelewyck Daniel — Hennaert Pedro — Lambregt Marcel — Lebluy Gilbert — Maes Frans — Menu Camiel — Pintelon Henri — Schram Camiel — Serie Frans — Seghers Jacques — Van der Veën Frans — Vanlul André — Verleene Engel — Vieren Robert — Mevr. Vincent Verhaeghe.

LOSSE PUNTJES

Volgens „World Fishing” wordt de vraag tot subsidiering van de Britse visserij sterker en sterker. Men spreekt van een cijfer van £10 tot £20 miljoen.

De reders staan immers voor belangrijke stijgingen van de uitbatingkosten (brandstof, lonen, vistuig, krediet), die overigens niet in de afslagprijzen kunnen worden berekend. (lees : afgewenteld).

Voor een diepzeetrawler bv. wordt tegen september 1975 een verlies van £55.000 verwacht. Bij de kleinere visserij is de toestand evenmin rooskleurig : er is minder interesse om op zee te gaan, de prijzen zijn laag en er zijn tal van schepen te koop.

Voor de handel en de industrie is de prijsvorming vrij, maar zij zijn toch afhankelijk van wat de konsument wil betalen. De grens schijnt te zijn bereikt, zodat de handel en de industrie eveneens in moeilijke papieren komen te zitten.

De toestand zien de Britten als onmogelijk en onhoudbaar. Vandaar de roep om subsidies. Hierbij willen we echter bedenken dat misschien alle quoteringssystemen overbodig zullen worden. Doch eerst zien.

XXX

Noorwegen zou, eveneens volgens „World Fishing”, een economische boom kennen dank zij de oliereserves en olieexport. En positief voor de visserij is ook dat de vloot onaf-

hankelijk is van de invoer van brandstof tegen hoge prijzen. Overigens, een groot gedeelte van de Noorse vangsten wordt uit de kustwateren aangevoerd door kleinere schepen die passieve visserijen beoefenen en weinig brandstof nodig hebben.

Het is echter al geen goud dat blink.....

Noorwegen heeft ook problemen, o.m. met de quoteringsregeling voor arctische kabeljauw, met de 50 mijl visserijzone, met de vier gesloten trawlgebieden en met een teruglopende afzet in de U.S.A.

En er is de vrees dat vissers naar de olie-industrie zullen overlopen.

XXX

In Schotland nemen de conflicten toe tussen de visserijmiddelen en de maatschappijen die olie winnen in zee. Er zijn klachten vanwege de vissers over verlies van vistuig, verlies van visgronden, defekten aan motor enz.

Wie behoort de zee nu in de eerste plaats ?

XXX

Japan verhoogt zijn visserijspanning in de Middellandse Zee. Goede vangsten van tonijn worden er gemaakt (2 tot 7 ton per dag) en de afzet in Japan verloopt goed. Vandaar dit gevolg : nog meer willen vangen.

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

Ook deze week bleef de aanvoer zeer klein. Nog geen 6000 bennen, daarbij dan wel ongeveer 40.000 kg haring en 15.000 kg tong. De Westschepen brachten het meest vis terwijl van IJsland werkelijk mini-

VOOR MEER TREKKRACHT

vangsten gebracht werden. Het aantal IJslanders was bovendien geringer dan verwacht vermits een tweemaal van de grootste schepen slechts op vrijdag verkopen.

De haringvangsten zijn eveneens erg klein gebleven. Van een renderend haringseizoen kan dan ook moeilijk sprake zijn. De haring blijft wel duur maar kunnen toch het gemis aan vangst niet goedmaken. Dat is trouwens ook voor de visvangers het geval. Ook daar kunnen de toch wel erg hoge prijzen amper de pijn verzachten. Grote wijting van de West bleef rond de 40 fr bekomen. Dat zijn prijzen die zeker niet slecht zijn. Wanneer de vangsten echter nauwelijks 100 bennen bereiken dan kan er geen rederende opbrengst van komen.

De garnaalschepen brachten bijna elke dag garnaal op de markt. Maar dan met mondjesmaat. In totaal zowat 2984 kg uit 47 vangsten. De vangst per schip is duidelijk gedaald en dat heeft dan (natuurlijk) stijgende prijzen als gevolg. Verschillende dagen werd de 100 fr bereikt en zelfs overschreden, zodat de gemiddelde prijs rond de 90 fr lag en dus nog een eindje omhoog schoof ten opzichte van voorgaande week.

De totale opbrengst was weer veel te laag voor deze tijd van het jaar maar toch nog redelijk hoog als we voerd werd. Het gaat dus niet alleen slecht voor de reders, ook de handelaar heeft het lastig om met zulke prijzen een normale handel te kunnen drijven.

ZEER KLEINE IJSLANDSE VANGSTEN

Drie IJslanders geraakten toch op tijd aan de afslag al werd het dan voor de O.282 een dagje later dan verwacht. Dat bracht dan bovendien nog financiële schade met zich want ook al was de aanvoer van IJslandvis veel te klein om normaal te zijn, toch werden er dinsdag redelijk sterk dalende prijzen betaald voor die soorten. Rode

zeebaars viel terug van 2230 naar 1950 fr per ben, witte leng zakte van 2200 naar 1900 fr, schaat kreeg de grootste veeg uit de pan met 'n prijs die nog amper de helft bedroeg van de maandag. Koolvis ontsnapte niet aan de algemene prijsdaling en haalde nu rond de 1050 fr nadat er maandag toch tot 1400 fr voor betaald werd. Het slechte weer was dus nog geen pech genoeg, ook de markt viel dan nog tegen. Al kunnen we al met al moeilijk zeggen dat de IJslandse soorten dinsdag goedkoop waren. Er was echt wel een duidelijk verlies ten overstaan van de maandag. En dit bij een aanvoer van nauwelijks 300 bernen op die dins-

EN MINDER SCHADE AAN SCHROEF EN NETTEN

dag en 320 bennen maandag. De overvloed heeft dus zeker hier niet geschaad. Noteren we nog dat de prijs van de grote wijting terugviel van 32 naar 26 fr.

ALLEEN DE GROTE TONGEN GOEDKOPER

Kleine tongen zijn blijkbaar momenteel minder gewild. Althans die soorten kregen nogal fel dalende prijzen. De lappen zakten van 93 naar 80 fr en de grote tong van 120 naar 108 fr. Daarentegen ging de prijs van de andere sorteringen min of meer stijgen. Zo liep de prijs van de voorkleine tong op van 127 naar 153 fr en steeg bloktong van 142 naar 161 fr. Weer meer belangstelling vanwege de uitvoer voor de kleine tongsortering waardoor ook die duurder werden. De bijvangsten bestonden, dit keer vooral uit rog. Ook nogal wat staart, soort die aanvankelijk duur bleef. Dinsdag een prijsdaling van deze soort van 130 naar 99 fr, de middensortering zakte van 110 fr naar 85 fr. Roggen bleven ook niet gespaard van prijsdalingen, vooral keilrog en kleine soorten waren dinsdag goedkoper. Grote steenschol moest er dinsdag ook aan geloven en zakte van 72 naar 48 fr. Wie nog niet wist dat maandag de beste verkoopdag is, zal dat nu wel weten. Kleine vissoorten kregen

doorgaans goede prijzen, vooral hondshaai en steenholk gingen zeer vlot weg. Deze laatste soort heeft kennelijk burgerrecht verworven als filetsort.

WESTSCHEPEN MET WIJTING

Toch nog een behoorlijk aantal Westschepen, meestal na korte reizen. Vangsten die niet erg ruim waren, ook al weer door het slechte weer enerzijds en anderzijds ook door het feit dat er de laatste dagen, nog maar zeer weinig te vangen was. Wat gebracht kreeg wel goede prijzen. Wijting was zelfs duur, rekening houdend met de niet onaardige aanvoer. De grote sortering steeg van 1200 tot 1320 fr en de kleine sortering van 980 naar 1050 fr. Platjes varieerden tussen 670 en 850 fr terwijl schaar wel iets goedkoper werd. De kwaliteit dreef de prijs toch wel eens tot 20 fr op. Schol en iek noteerden tussen 18 en 26 fr terwijl steenschol hier erg weinig aangevoerd werd. Haai bleef ook deze week zeer duur en steeg tot 1700 fr per ben.

HODI STRAALBUIZEN ZALTBOMMEL tel. 00-31-4180-2654

Publiciteit in

HET VISSERIJBLAD

doet Uw

zakencijfer stijgen

VORDAP

SCHEEPSSCHROEVEN

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL N.V.

Fabriek
Oude Stationsweg 15
Zaltbommel Holland
☎ 00-31-4180-2654

Vert. voor België
J. Theunissen
Terneuzen Holland
☎ 00-31-1150-4117

Reparatie-werkplaats voor België
p/a Scheepswerf van Rupelmonde N.V.
Dijkstraat 7, Rupelmonde
☎ 031-752051

(5723V)

OOSTENDE

DONDERDAG 16 JANUARI 1975

NOORD				
O.127-303	1	2	4.700	85.360
Z.209-509	1	44	4.800	111.478
N.708-709	1	4	3.350	65.120

VRIJDAG 17 JANUARI 1975

NOORDZEE				
Z.62-562	12	67	---	119.930

KANAAL				
O.180	18	65	2.900	422.210
WEST				
N.41	9	210	---	250.520

NOORD-HINDER				
Z.209-509	1	40	2.500	53.516
O.127-303	1	78	2.250	52.910
N.708-709	1	120	6.000	113.590

ZATERDAG 18 JANUARI 1975

NOORD-HINDER				
N.708-709	1	11	3.800	67.970
O.127-303	1	3	1.300	22.150
Z.209-509	1	1	1.500	23.540

MAANDAG 20 JANUARI 1975

IJSLAND				
O.216	200	400	---	683.705
O.236	18	420	---	779.610

NOOP HEAD				
O.231	1	14	170	273.825

KANAAL				
O.72	17	80	2.200	310.910
O.141	15	170	750	370.930
O.135	14	180	---	434.850
O.118	15	280	250	456.230
O.232	16	250	150	444.340
O.134	16	170	650	394.195
O.128	16	170	1.000	436.380

WEST				
O.279	10	200	---	268.040
N.40	10	220	---	255.910
O.35	6	180	750	220.040
O.26	10	230	---	317.000
O.206	8	220	---	285.810
O.306	9	190	---	276.390
O.224	8	170	---	198.270

NOORD HINDER				
N.708-709	1	5	3.650	57.790
O.127-303	1	10	5.850	103.870

DINSDAG 21 JANUARI 1975

IJSLAND				
O.282	18	300	---	383.745
KANAAL				
O.66	16	210	300	388.040
Z.34	17	120	2.700	498.515
WEST				
N.720	5	60	---	71.260
N.719	6	110	---	145.590
N.705	6	105	---	142.450
N.543	6	45	500	113.070
N.159	5	70	---	85.630

Datum	Vangsten	Kgr.	Fr.	Min.	Maks.	Gen.
-------	----------	------	-----	------	-------	------

VISAANVOER TE OOSTENDE

16-1	6	15.300	261.958			
17-1	10	42.650	1.033.081			
18-1	6	7.350	113.660			
20-1	21	202.500	6.652.295			
21-1	8	55.500	1.890.750			

GARNAALANVOER TE OOSTENDE

15-1	11	681	57.989	74.—	99.—	
16-1	1	60	6.270	102.—	107.—	
17-1	14	952	81.835	76.—	110.—	
18-1	3	159	16.035	86.—	110.—	
19-1	3	125	13.750			110.—
20-1	10	666	57.583	77.—	100.—	
21-1	5	341	33.410	89.—	105.—	

VISAANVOER TE ZEEBRUGGE

16-1	3	14.783	510.340			34,77
17-1	15	11.645	394.060			33,83
20-1	19	100.487	3.309.062			32,50
21-1	11	76.259	2.326.199			30,50
22-1	9	54.857	1.839.971			33,54

GARNAALANVOER TE ZEEBRUGGE

16-1	1	94	9.486	81.—	117.—	
17-1	18	3.832	276.108	63.—	106.—	
20-1	10	1.171	119.029	83.—	120.—	
21-1	2	282	29.973	72.—	127.—	

GARNAALANVOER TE NIEUWPOORT

17-1	3	202	19.520	94.—	100.—	
18-1	2	214	19.389	87.—	95.—	
22-1	2	177	16.492	89.—	98.—	

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

17-1	2	1.818	48.496			
20-1	8	11.067	288.638			
22-1	8	13.671	422.283			

Afvaarten Oostendse Haven

DONDERDAG 16-1-1975

N.3, Noordzee
O.94, Noordzee
O.239, Kanaal
N.706, Kanaal
O.69, West

Z.597, Kanaal
O.312, West
N.136, West

MAANDAG 20-1-1975

O.114, Kanaal
N.41, Kanaal

VRIJDAG 17-1-1975

O.82, Kanaal
O.229, Kanaal
O.285, Kanaal
Z.597, Kanaal
O.198, Kanaal
O.243, West

DINSDAG 21-1-1975

O.180, Kanaal

ZATERDAG 18-1-1975

O.275, Kanaal

WOENSDAG 22-1-1975

O.216, IJsland

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

MARKTOVERZICHT

ZEEBRUGGE

De aanvoer was niet bijzonder groot, van de 33 vaartuigen waren er twee van het Kanaal, vier van de West en de overige afkomstig van de Noord. De tongsoorten kenden sukses, ze verhoogden in afname prijs naarmate de weekverkoop vorderde. De grotere soorten haalden van 86 tot 130 fr, de drie-kwarts van 154 tot 161 fr het kg. De kleinere soorten met schone kleine en kleine bekwaren van 140 tot 168 fr. De kleinste slag met TP en sliip behaalden van 105 tot 140 fr. Mits van een viertal vaartuigen waren de tongaanvoeren eerder aan de kleine kant. De tarbot- en grietsoorten, kenden eveneens sukses, tot 200 fr en tot 90 fr. De piadijsoorten vormden opnieuw de hoofdbrok, deze haalden de hoogste prijzen op de woensdagmarkt, de grotere soorten waren weinig in trek, deze bekwaren slechts 14,25 fr het kg of de minimum-ophoud-prijs. De derde en vierde slag bekam van 13 tot 22 fr het kg. Zeer weinig kabeljauw en ronde vis aan de afslag, daardoor waren de afnameprijzen dan ook aan de hoge kant, van 37 tot 60 fr en van 24 tot 42 fr. Roggevis werd er praktisch niet gelost zodat de weinige soorten eveneens vlug van de hand gingen.

De wijtingsoorten, met grotere en kleinere, bekwaren van 11 tot 27 fr. Een partij zeehaaien, haalden van 30 tot 34 fr en de zeehonden van het Kanaal van 13 tot 17 fr. De schelvis eveneens van het Kanaal bekam van 18 tot 47 fr. De steenschol zowel grotere als kleinere waren renderend in prijs, van 25 tot 74 fr en, de schotse schol van 15 tot 37 fr.

OOSTENDE - DOVER/

FOLKESTONE

ZEEVAARTLIJNEN

Uurtabel der overvaarten

Uurtabel der overvaarten voor de week van 26-1-1975 tot 1-2-1975

Afvaarten uit Oostende naar Dover Western Docks :

— Alle dagen te 07.40 uur (x), te 10.15 uur en te 14.45 uur (x).

Afvaarten uit Dover Western Docks

— Alle dagen te 12 uur (x), te 15.50 uur en te 18.35 uur (x).

Afvaarten uit Oostende naar Dover Eastern Docks :

— Alle dagen te 01.25 uur (x), te 13.25 uur (x) en te 20.35 uur (x).

Afvaarten uit Oostende naar Folkestone :

— Alle dagen te 01.15 uur (x) en te 5.05 uur.

Afvaarten uit Dover Eastern Docks

— Alle dagen te 00.30 uur (x), te 9.30 uur (x) en te 17.25 uur (x).

Afvaarten uit Folkestone

— Alle dagen te 7.35 uur (x) en te 22.45 uur (x)

(x) Nemen ook voertuigen

ZEEBRUGGE

MAANDAG 20-1-1975

Z.578	3	40	50	45.730
Z.27	12	530	2400	833.211
Z.570	2	30	50	39.010
Z.537	4	100	100	126.240
Z.408	4	120	100	223.360
Z.505	4	50	600	165.445
Z.512	2	40	100	91.330
Z.262	3	50	50	80.400
Z.516	3	100	100	165.255
Z.580	4	80	300	130.220
Z.574	4	90	150	131.050
Z.429	9	80	900	297.231
Z.576	17	300	320	862.020
Z.554-538	1	50	—	81.020
Z.201-560	1	20	—	23.450
Z.548-55	1	15	—	14.390

DINSDAG 21-1-1975

Z.533	4	40	100	127.237
Z.460	11	40	200	159.578
Z.435	4	90	150	150.965
Z.431	4	150	300	263.706
Z.465	4	120	400	197.829
Z.492	9	110	400	213.080
Z.497	9	100	400	151.994
Z.564	4	100	100	143.071
Z.575	3	30	100	63.269
Z.162	7	250	1400	568.080
Z.307	4	80	100	187.390

WOENSDAG 22-1-1975

Z.568	4	50	50	87.903
Z.581	4	20	150	78.860
Z.484	3	60	100	80.853
Z.424	5	100	150	188.290
Z.546	5	70	100	103.250
Z.596	4	70	100	108.650
Z.592	5	60	100	100.805
Z.30	12	320	1800	611.640
Z.418	10	140	1800	479.720

DONDERDAG 23-1-1975

Z.510	5	40	400	128.620
-------	---	----	-----	---------

VERWACHTINGEN

VRIJDAG 24 januari 1975

IJSLAND : O.317 met 950 bennen, t.t.z. 50 b. gullen, 100 b. koolvis, 50 b. schelvis en totten, 550 b. rode bonen, 200 b. lengen.

O.316 met 920 bennen, t.t.z. 200 b. koolvis, 500 b. rode bonen, 10 b. schol, 100 b. lengen en 120 b. varia.

KANAAL : O.254 met 90 bennen vis en 2.200 kg. tong.

MAANDAG 27 januari 1975

IJSLAND : O.202 met 500 bennen, O.334 met 700 bennen t.t.z. 50 b. kabeljauw en gullen, 40 b. koolvis, 140 b. schelvis en totten, 120 b. bonen, 20 b. schaten, 300 b. schotse schol en 30 b. lengen.

O.129.
KANAAL : O.120, O.369, O.123, O.309.

WEST : O.192, N.45, O.69, O.243.

DINSDAG 28 januari 1975

NOORDZEE : O.182 (vermoedelijk).

KANAAL : Z.499, Z.502.
WEST : N.579.

WOENSDAG 29 januari 1975

KANAAL : O.181, O.83 (vermoedelijk).

NOORDZEE : N.3, O.94 (vermoedelijk).

WEST : N.736.

(Gezien de uiterst slechte weersomstandigheden op alle visgronden zijn deze gegevens onder voorbehoud).

IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE

	20-1-1975	21-1-1975
Schelvis		56.40
Groot		36.
Middel		19.—26.20
Klein		37.
Kabeljauw	39.90-40.80	37.—
Gul	36.—37.—	38.—
Wijting	30.—35.40	16.20-27.—
Schaat	33.40-45.80	19.80-29.40
Zeebaars	39.—43.60	39.—39.40
Leng	40.—59.90	38.—56.60
Schartong	14.—25.80	26.—
Heilbot	115.0-119.0	118.0—
Koolvis	27.—28.60	21.40-23.—
Hondstong	15.—34.—	17.40-31.—
Zeevolf		
Staart		70.—93.—

Tong- en pladijsprijzen

TONG

Oostende

Soorten	20-1-1975	21-1-1975	22-1-1975
Lappen	80,60-93,20	82.—86.—	
Grote	108 -120	108,8-111	
3/4	136 -158	145,8-158,4	
Blok	142 -158	151 -161,2	
voor-kleine	127,6-150	133 -153	
kleine	115,8—	130 —	
slips	122 —	116 —	

Zeebrugge

Soorten	20-1-1975	21-1-1975	22-1-1975
grote	86.—89.—	88.—90.—	96.—100
blok	126 -128	128 -130	126 -129
fruit	157 -161	154 -158	159 -161
schone kleine	168 —	157 -162	158 -160
kleine	140 —	140 -144	140 -144
tout petit	131 —	135 —	138 -140
slips	106 -110	105 —	118 -120

Nieuwpoort

Soorten	20-1-1975	21-1-1975	22-1-1975
Tong I	170 -190		117 —
Tong II	170 -190		154 —
Tong III	170 -190		171 —
Tong IV	170 -190		177 —
Tong V	170 -190		170 —
Kleine	170 -190		135 —

PLADIJS

Oostende

Soorten	20-1-1975	21-1-1975	22-1-1975
Grote	22.—	22,60—	
grote iek	22.—24.—	17,80-27.—	
kleine iek	18.—22.—	17,20-26,80	
derde slag	22.—28.—	20.—25,40	
platjes	12,60-17,80	14.—19,40	

Zeebrugge

Soorten	20-1-1975	21-1-1975	22-1-1975
I	14,25—	14,25—	14,25-15.—
II	14,25—	14,25-15.—	14,25-15.—
III	14,25-17.—	16.—	16.—18.—
V	15.—22.—	19.—21.—	19.—21.—
IV	12.—18.—	17.—18.—	18.—19.—

Nieuwpoort

Soorten	20-1-1975	21-1-1975	22-1-1975
Moeien	20.—		18.—
grote pladijs	22.—		26.—
drielingen	17.—20.—		15.—20.—
platjes			

NIEUWPOORT

MAANDAG 20-1-1975

N.710	15.852	N.346	30.278
N.172	10.515	N.788	10.515
N.591	48.608	N.738	55.797
N.345	62.130	N.761	42.198
N.470	12.745		

Deze vaartuigen, na terug binnenlopen door het stormweer, dus met «gebroken» reis, losten samen 11.000 kg vis! Heel weinig tongen, en de enkele stuks tarbot kregen om en bij de 200 fr de kg, wijl er ook hard geroepen werd op kopen grieten (135 fr). Er was vraag, en er werden goede prijzen gegeven voor kabeljauw en gullen, maar iedere vangst was beperkt tot 2 à 5 bennen (kabeljauw 2600 tot 2900 fr de ben, de gullen van 2000 tot 2400 fr). Grote wijting rond de 1200 en 1300 fr, de kleine 750 tot 800 fr. Zandschullen, grote 1300 fr en meer, kleine 700 tot 800 fr de ben! Tongschar was ook in trek; grote soort 85 fr., middenslag 65 tot 70 fr, kleine 60 fr! Platvis was goedkoop: grote en drielingen van 900 tot 1100 fr, de visjes ongeveer 850 fr de ben! Zeehonden en speerhaaien waren er niet en voor kleine hoeveelheden (1/2 ben) werden heel hoge prijzen gegeven, dit tussen de 35 en de 40 fr het kg.

WOENSDAG 22-1-1975

N.590	34.376	N.765	55.768
N.752	71.370	N.762	83.881
N.723	72.533	N.715	29.632
O.156	65.568	N.700	9.606

Acht vangsten, waarvan geen enkel vaartuig een vangst van 100 bennen had, alles samen 270 bennen. Dus voor de zoveelste maal gebroken reizen en «slecht weder» vangstjes. Nochtans was er toch variatie, en was er keus van roggen, roobaard, rode soldaten, speerhaaien enz. Kabeljauw werd gekocht aan 2600 tot 2850 fr de ben. De gullen van 2500 tot 2000 fr de ben. Wijting: grote 1300 tot 1400 fr, kleine 1100 tot 1150 fr. Platvis was goedkoop, een algemeen verschijnsel in deze periode: kuitziek en mager. De drielingsoort 1300 tot 1100 fr. Kleine platjes 850 fr. Rogsoorten: moers in het begin van de markt 2300 fr en gezakt naar 2000 fr. De tilten van 2050 tot 1900 fr. Rode soldaten waren heel goed verkocht: grote 2700 fr, de 2e soort 2350 fr. Speerhaaien hadden een vaste prijs: 1400 fr de ben.

Tarbot en grieten kregen 170 en 120 fr de kg. De tongen kregen de volgende prijzen: 1e soort 117 fr, 2e 154 fr, de 3e 171 fr, de 4e 177 fr, de 5e 169 fr en de kleine 135 fr de kg.

Zo was de markt en heel onze vloot ligt terug aan de kaai! Visserij en weersomstandigheden zijn twee samenlopende factoren waar de weersomstandigheden de hoofdrol spelen!

TE KOOP: Stalen VISSERSVAARTUIG

O.249
Bouwjaar 1957
Tel. (059) 70 95 88
(209N-7648V)

NAGENOEG

400.000.000 F.

VOOR DE MODERNISERING VAN DE BRETOENSE VISSERSVLOOT

De Europese Investeringsbank te Luxemburg komt zopas een lening toe te kennen voor een bedrag van 50 miljoen franse franken of ongeveer 450 miljoen Belg. frank voor een duur van tien jaar, bestemd voor de modernisering van de Bretoense vissersvloot. Om de moeilijke toestand waarin deze visserij verkeert op te vangen en te verbeteren, wenst men oude vaartuigen te vervangen door moderne eenheden met groter vangstcapaciteit en moderner vangstechnieken, zodat het rendement van de vaartuigen hoger komt te liggen. Het Europees belang ligt volgens de Europese Investeringsbank hierin, dat, door de verhoging van de vangstcapaciteit een beter bevoorrading van de Europese kommunauteit zal gediend worden. De lening wordt toegekend aan een interest van... 10,5 %.

ZIJ HADDEN PECH...

Tijdens het vissen sloeg de Z.589 Esperanza met de visboelen aan de grond vast. Tijdens het winden van de visboelen, hoorde men aan boord een klop afkomstig van de visier. Na vastgesteld te hebben dat er een kogellager gebroken was, besloot schipper Marcel Lonnevillle de visserij stop te zetten en naar de thuishaven terug te keren.

Bij het wegzetten van de visboelen aan boord van de Z.62, geraakte er een stuk staaldraad in de schroef. Na herhaalde vruchteloze pogingen, besloot men zich te laten opslepen. Dit gebeurde door de Z.562 die in de nabijheid viste. Koers werd gezet naar de haven van IJmuiden. Daar haalden twee kikvorsmannen de staaldraad uit de schroef waaraan geen schade werd vastgesteld. Na de opsleping keerde men terug naar dezelfde visserijgrond.

Tijdens een sleep, sloeg de Z.553 Noordster vast op een vreemd voorwerp. Dit bleek achteraf een stuk hout te zijn. Nadien begon de keerkoppeling abnormaal te slijpen en liep warm. De korren werden gevonden en koers gezet naar Zeebrugge. Daar vond men ijzervijlsel in de filter van de keerkoppeling.

De Z.462 «Zeeparel» was de Zeebrugse haven binnengevaren en wilde meren nabij de vismijnkaai. Tijdens het aanleggen stootte het vaartuig met de voorsteven tegen een wrijfhout van de kade. Bij dit afmeren, vertelde een bediende van de vismijn dat men geen rekening diende te houden met de schade, gezien dit wrijfhout sedert lang onherstelbaar beschadigd was en vervangen diende te worden. Bij het Waterschoutsambt diende de schipper dus geen verslag in. Maar bij het terug binnenlopen te Zeebrugge kreeg de schipper van de reder te horen dat hij een rekening van 22.000 fr had ontvangen van Bruggen en Wegen. Deze reder had echter bij het berokkenen van de schade, zijn verzekering moeten verwittigen en door een tegensprekelijke expertise de toestand van dat wrijfhout laten vaststellen, wat hij niet deed met de gevolgen: een rekening van 22 duizend frank.

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Nieuwpoort	
	20-1-1975	20-1-1975	21-1-1975	21-1-1975	22-1-1975	22-1-1975	20-1-1975	22-1-1975
Tarbot: groot (123)	150 -170	150 -170	135 —,—	165 —,—		200 —,—	180 -200	165 —,—
middel (123)	103 -115	60, -105	98, —,—	62, -90,—		93, -120	135 —,—	130 —,—
klein (123)	86,40,—	45, -60,—	69, —,—	46, -58,—		60, —,—	130 —,—	120 —,—
Griet: groot (123)	84, —,—	70, -75,—	76, -86,20	65, -75,—		90, —,—	125 —,—	110 -125
middel (123)		60, -64,—	70, -81,—	60, -65,—		83, —,—		
klein (123)		50, -55,—		51, -60,—		63, —,—		
Schelvis: groot		47, —,—						
middel	50, -56,—	40, —,—						
klein	26, -37,40	18, —,—	16,60-23,40					
Heek: groot	61, -80,—							
middel	34, -55,—		38, -55,—					
klein	20, -26,—		10, -29,60					
Lom								
Leng	38, -42,—	30, —,—	42, —,—					
Rog (1)	23,80-47,80		20, -37,60					
Keilrog (123)	38, -60,—		28, -49,—					
Rog (23)		34, -35,—					40, -50,—	40, -46,—
Tilten (23)		30, —,—					40, -50,—	37, -40,—
Scherpstaart (23)		30, -36,—					40, -50,—	38, —,—
Halve mans (23)		25, -27,—					40, -50,—	35, —,—
Teelt (2)		24, —,—				30, —,—		
Katrog (2)		15, —,—				21, —,—		
Kabeljauw	37,40-51,—	31, -59,—	42, -51,—				55, -58,—	54, -58,—
Gul (groot)		33, -60,—						
Gul (middel)	25,80-42,—	34, -44,—	27, -43,60			37, —,—	40, -50,—	40, -50,—
Gul (klein)						24, —,—		
Hozemondhamme	70, -128,6		59,80-113,6					
Wijting: groot	25,80,—	16, -27,—	26, —,—	20, -24,—		26, —,—	24, -25,—	25, -28,—
klein	16,60,—	10, -18,—	15, —,—	15, -17,—		21, —,—	16, —,—	22, —,—
Schar	12, -26,—	18, -22,—	18, -21,—	18, -19,—		21, —,—	15, -35,—	15, -35,—
Steenschoel	20, -70,—	25, -74,—	24, -72,—			38, -72,—		
Zeehaai	33, -34,60		24, -34,—	30, -34,—			30, -35,—	28, —,—
Hondshaai	14,20-18,—		15,80-21,—					
Doornhaai								
Pieterman	80, —,—							
Makreeel								
Horsmakreeel								
Zeekreeft								
Schaat	25, -44,—							
Zeebaars (klipvis)								
Kongeraal	6,60-17,—		6,60-31,—					
Schartong	22, -56,80		19, -30,—					
Volle haring								
IJle haring	14,60-17,40							
Haringshaai								
Steenholk	13, -16,—		12, —,—					
Heilbot								
Koolvis			28, —,—					
Steur								
Zeewolf								
Pollak	39, -46,—		40, -42,—					
Zonnevis								
Koningsvis								
Vlaswijting		20, -38,—						
Zeeduivel		75, -112						
Schotse schol		15, -37,—						
Zeehond		15, -17,—					30, -35,—	20, -26,—
Bot								7, —,—
Rode Poon (roobaard)	26, -35,—							30, -45,—
Grauwe Poon (knorh.)	14, -16,60		21,40,—			13, -22,—		20, —,—
Rode Knorhaan	26, -46,—	26, -30,—	27,80-44,60					
Posten		10, -12,—		12, —,—				
Langoesten (midden)								
(klein)								

Lees "HET VISSERIJBLAD"

N E D E R L A N D

VAN DAG TOT DAG

IJMUIDEN

Aan de maandagmarkt van 13 januari werd aangevoerd : 17.800 kg tong; 6.200 kg bot; 2.200 kg griet 47 kg heilbot; 1.150 kisten kabeljauw; 1.400 kisten koolvis; 25 kisten leng; 125 kisten schelvis; 1.350 kisten wijting; 3.350 kisten schol; 250 kisten schar en 475 kisten varia.

PRIJZEN IN GULDENS

Per 1 kg.: gr. tong 8,37-7,93; gr. m. tong 10,54-10,02; kl. m. tong 10,68-9,88; tong één 9,99-9,18; tong twee 9,77-9,10; tarbot 11,19-10,81; hielbot 10,51-7,30.

Per 40 kg.: kabeljauw één 122-78; kabeljauw twee 154-90; kabeljauw drie 112-80; kabeljauw vier 112-76; kabeljauw vijf 104-154; koolvis één 76-73; koolvis twee 80-71; koolvis drie 84-76; koolvis vier 79-70; schol één 49-43; schol twee 65-56; schol drie 66-59; schol vier 70-60; schelvis één 132-130; schelvis twee 134-116; schelvis drie 122-96; schelvis vier 94; wijting drie 74-38; bot 20-16; steenbolk 43-35; kuit 61-40; lever 45-16; haai 76-54; poon 90-64; tong-schar 180-128; leng 94-86.

BESOMMINGEN

KW 11 f29.000; 22 f22.000; 24 f53.000 25 f29.800; 29 f15.000; 41 f73.000; 45 f10.000; 55 f19.800; 113 f8.300; 117 f36.000; 174 f11.600; 185 f2.600; 210 f4.500; 213 f8.100; 145 f22.000; 149 f15.600; 150 f11.500; 152 f8.600; 187 f12.000; 189 f26.800; 214 f16.000; 217 f8.100; 221 f10.500; 226 f11.600; WR 45 f8.300; 32 f34.900; 57 f21.900; UK 1 f14.000; VL 110 f12.200; 153 f7.600; IJM 45 f1.700; 29 f28.700; 30 f23.500; 44 f11.000; 57 f91.400; 115 f31.600; 154 f17.400.

Aan de woensdagmarkt van 15 januari werd aangevoerd : 54 kg heilbot; 600 kisten kabeljauw; 1.750 kisten koolvis; 25 kisten leng; 12 kisten schelvis; 280 kisten wijting; 2 kisten schol; 35 kisten schar; 10 kisten hake; 208 kisten diversen.

PRIJZEN IN GULDENS

Per 1 kg.: heilbot 6,60.
Per 40 kg.: kabeljauw één 108-71; kabeljauw twee 134-73; kabeljauw drie 104-76; kabeljauw vijf 96-51; koolvis één 69-58; koolvis twee 70-53; koolvis drie 78-48; koolvis vier 54-39; schelvis één 92; schelvis twee en drie 112-92; schelvis vier 98; schol drie 138; schol vier 130; wijting drie 64-31; schar 92-60; leng 94-82.

BESOMMINGEN

KW 4 f6.300; 15 f59.800; 42 f47.500; 213 f7.900; IJM 45 f2.200; UK 218 f11.600; 89 en 123 f4.700; VD 19 en 73 f15.300.

Aan de donderdagmarkt van 16 januari werd aangevoerd : 758 kg tong; 264 kg tarbot; 277 kg griet; 460 kisten kabeljauw; 5 kisten schelvis; 195 kisten wijting; 275 kisten schol; 38 kisten schar en 165 kisten varia.

PRIJZEN IN GULDENS

Per 1 kg.: griet 8,39-8,05; gr. m. tong 10,85-10,41; kl. m. tong 10,57-10,05; tong één 9,38-8,71; tong twee

8,50-8,39; tarbot 11,66-11,15.

Per 40 kg.: tarbot 354-184; griet 166-146; kabeljauw één 90-69; kabeljauw twee 120-69; kabeljauw drie 102-80; kabeljauw vier 104-78; kabeljauw vijf 82-64; schelvis één 130; schelvis twee en drie 156; schol één 59-49; schol twee 74-49; schol drie 92-68; schol vier 112-80; wijting drie 65-36; schar 86-66; lever 76-60; kuit 65-50; bot 21-17; steenbolk 42-36.

BESOMMINGEN

G 6 f17.000; GO 21 f18.700; KW 185 f17.400; IJM 20 f17.960. Spanvis: UK 23 en 48 f1.830; 208 en 236 f9.050 141 en 271 f11.800; VD en 115 f940; 15 en 128 f1.240.

Aan de vrijdagmarkt van 17 januari werd aangevoerd : 1.600 kg tong; 436 kg tarbot; 448 kg griet; 585 kisten kabeljauw; 3.350 kisten koolvis; 580 kisten schol; 45 kisten schar; 225 kisten schelvis; 615 kisten wijting; 56 kisten leng; 10 kisten heek; 445 kisten varia.

PRIJZEN IN GULDENS

Per 1 kg.: gr. tong 9,65-8,80; gr. m. tong 11,81-11,14; kl. tong 11,37-11,04; tong één 10,59-10,19; tong twee 9,71-9,13; tarbot 13,61-12,36.

Per 40 kg.: griet 24-160; kabeljauw één 126-66; kabeljauw twee 133-68; kabeljauw drie 122-72; kabeljauw vier 122-68; kabeljauw vijf 94-27; koolvis 1 53-50; koolvis twee 52-39; koolvis drie 50-34; koolvis vier 42-16,40; schol één 56-50; schol twee 77-64; schol drie 87-67; schol vier 104164; wijting 76-28.

BESOMMINGEN

GO 5 f26.000; 28 f26.700; KW 44 f31.000; 85 f19.100; 123 f25.000; 135 f27.000; 144 f29.000; SCH 72 f14.000; 81 f 30.000 44 f11.700; VL 89 f54.400; UK 35 f4.800. Spanvis: UK 123 en 89 f3.600; 295 en 78 f2.700; YE 25 en ZL 6 f2.700.

Aan de maandagmarkt van 20 januari werd aangevoerd : 18.400 kg tong; 223 kisten tarbot en griet; 1.563 kisten kabeljauw; 859 kisten koolvis; 70 kisten schelvis; 1.217 kisten wijting; 4.009 kisten schol; 176 kisten schar en 336 kisten diversen.

PRIJZEN IN GULDENS

Per 1 kg.: heilbot 9,50; tarbot 11,55-10,75; gr. tong 8,97-8,74; gr. m. tong 10,53-10,28; kl. m. tong 10,53-10,22; tong één 9,97-9,49; tong twee 9,23-8,49.

Per 40 kg.: haai 82-66; steenbolk 52-44; lever 21-7; bot 17-16; krab 38-32; gr. kuit 66-44; kl. kuit 164-148; tongschar 189-130; schar 62-32; wijting drie 64-42; tarbot 354-159; griet 199-116; kabeljauw één 108-70; kabeljauw twee 128-70; kabeljauw drie 88-72; kabeljauw vier 84-70; kabeljauw vijf 84-40; koolvis één 50-46; koolvis twee 53-42; koolvis drie 57-47; koolvis vier 40-35; schelvis één 132; schelvis twee 120-100; schelvis drie 114-104; schelvis vier 121-86; schol één 46-36; schol twee 72-59; schol drie 74-64; schol vier 79-56.

BESOMMINGEN

KW 4f19.000; SCH 171 f20.000; KW 11 f23.600; SCH 256 f9.200; KW 22 f17.000; UK 1 f15.800; KW 24 f32.000 VL 73 f20.400; KW 25 f40.300; VL 153 f12.400; KW 29 f14.900; WR 32 f24.600; KW 34 f32.300; WR 45 f9.500; KW 45 f32.000; WR 57 f 26.500; KW 88 f24.800; IJM 207 f

9.100; KW 113 f12.800; IJM 18 f820; KW 141 f46.500; 33 en 180 f4.800; 145 f30.400; 149 f15.400; 150 f7.600; 152 f15.300; 167 f18.300; 170 f22.300; 175 f53.000; 185 f3.900; 187 f14.400; 189 f25.000; 206 f22.000; 211 f3.500; 213 f4.700; 214 f11.400; 217 f7.500; 221 f11.500; 226 f11.700.

Visaanvoer te Den Helder

Week van 13 jan. tot en met 18 jan.

Voor de zoveelste keer was het een visweek waarin de weersomstandigheden een normale uitoefening van de visserij belemmerden.

Dit had tot gevolg dat in de eerste dagen van de week de aanvoer tegenviel, dat de grote kotters die anders vaak op vrijdag lossen, het nu ook maar op de zaterdag lieten aankomen, waardoor zaterdag de opnamecapaciteit van de vishal met ruim 277 ton vis nagenoeg werd bereikt, al maakte de dagomzet van ruim 780.000,— wel veel goed.

Omdat de meeste grote kotters veel schol aanvoerden, 189 ton alleen al op zaterdag, varieerden de tongvangsten heel sterk, er waren kotters die het meer in de tong hadden gezocht met 2.675 kg tong en 5.665 kg schol voor een besomming van ruim f 38.700,—, terwijl bijv. een andere kotters die op de schol rekende, hiervan ruim 11.000 kg. aanvoerden met ruim 1.100 kg tong, voor een besomming van ruim f 35.400,—

In totaal wisten 13 vaartuigen en besomming te maken boven de f 25.000,—.

De prijzen waren vooral op zaterdag bepaald niet tegenvallend, al konden er door de goede aanvoer natuurlijk geen «stormweer» prijzen worden gemaakt.

De gemiddelde prijs per aangevoerde kg tong, varieerde van rond de f 10,— per kg tot ruim f 10,— per kg.

Terwijl ook de kleinere scholsoorten goed prijshoudend bleven.

Door 114 kotters werden de volgende hoeveelheden vis aangevoerd :

47.470	kg	TONG	f	465.423,46	van	f	1197	f	786
11.868	kg	TARBOT	f	78.458,39	van	f	1410	f	292
244.475	kg	SCHOL	f	376.419,63	van	f	198	f	091
64.760	kg	KABELJAUW	f	150.753,35	van	f	495	f	075
4.623	kg	GRIET	f	16.099,74	van	f	470	f	279
11.805	kg	SCHAR	f	14.975,43	van	f	190	f	040
25.625	kg	WIJTING	f	24.271,23	van	f	240	f	066
1.294	kg	TONGSCHAR	f	4.840,70	van	f	399	f	280
2.350	kg	STEENBOLK	f	1.904,15	van	f	120	f	040
6.145	kg	BOT	f	2.369,15	van	f	053	f	018
4.770	kg	LEVER en KUIT	f	6.536,79	van	f	196	f	035
650	kg	ROG	f	567,38	van	f	153	f	050
121	kg	HAMMEN	f	738,90	van	f	631	f	552
138	kg	DIVERSEN	f	141,00	van	f		f	
426.094				1.143.499,80					

D. VERBEKE

- ★ SCHEEPS- EN BOUWSCHILDERWERKEN
- ★ ZANDSTRAALWERKEN
- ★ BEHANG EN BEVLOERING
- ★ KENITEX MUURBEKLEDING MET 10 JAAR TOTALE WAARBORG

Weidestraat 346

8320 BRUGGE 4(Assebroek)

Tel. 33.80.61

(8884N—7519V)

EVEREST

SCHILFERIJSFABRIEK

Hendrik Baelskaai 40

OOSTENDE Tel. 70 67 07

- HET KOUDSTE
- HET BEST BEWERKBAAR

(7386V)

**REDERS en
VISSERS,
voor uw
SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING
wendt U in volle
vertrouwen tot de**

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 80 11 01
(7390V)

PRACHTIGE VISSERIJMAPPEN IN KLEURENDRUK

Momenteel zijn prachtige visserijmappen verkrijgbaar (70 cm. x 100 cm.) in kleurendruk bij

Drukkerij P.V.B.A.

„NIEUWSBLAD VAN DE KUST”

H. BAELSKAAI 30, OOSTENDE — TEL. 059/70 77 13 - 14

BUREEL

VINDICTIVELAAN 22, OOSTENDE

Deze visserijmappen zijn ook verkrijgbaar door storting van de overeenstemmende prijs op postrekening nr 41.89.87 van „Het Nieuwsblad van de Kust”.

Het gamma omvat volgende mappen

A. VISSERIJMAPPEN à 360 F. (B.T.W. inbegrepen)

1. NOORD-AMERIKAANSE VISSOORTEN
2. ZOETWATERVIS
3. ZEEVIS
4. SCHAAL- EN WEEKDIEREN
5. MIDDELLANDSE ZEEVISSOORTEN
6. VISSOORTEN UIT DE ZUIDELIJKE ZEEEN
7. SPORT- EN LIJNVISSERIJ

B. VISSERIJMAPPEN à 300 F. (B.T.W. inbegrepen)

1. KAART DER VISSERIJGEBIEDEN IN DE NOORD-ATLANTISCHE OCEAAN
2. ZEEDELICATESSEN

Ingeval van verzending dienen bovenstaande prijzen verhoogd met 40 F. portkosten.

(668SW—7937N—7436V)

MACHINEFABRIEK PADMOS b.v.

Reparatiehaven 12
Bruinisse NL.
Tel. 01113/1551-1488

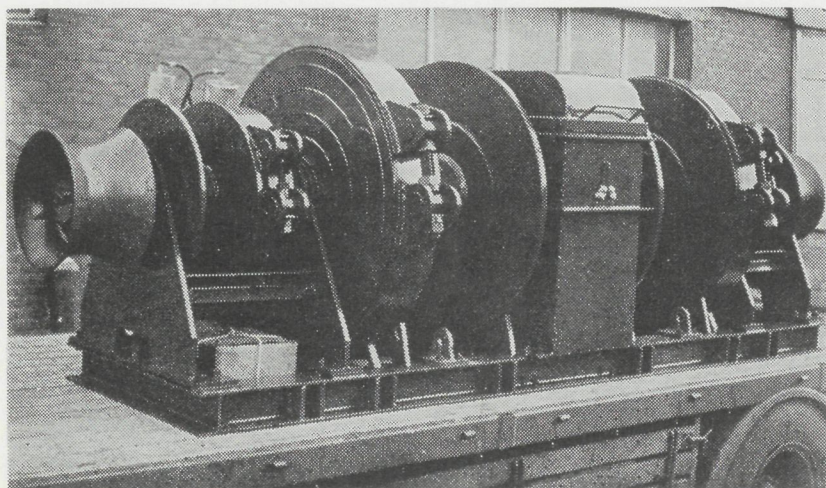
Deltahaven
Stellendam NL.
Tel. 01879/1766-1792

Alleenvertegenwoordiger voor België en Z.W. Nederland van :

RIDDERINKHOF LIEREN voor de zeevisserij

De meest verkochte vislier in Nederland

Reeds ingebruikgesteld op de Z.14

- Pneumatisch bedienbare 4, 6 en 8-trommel viswinches, zowel vanaf de brug als bij de winch te bedienen.
- Eenvoudige bediening
- Gesloten frictiekoppelingen
- Regelbare remkracht
- Leverbaar voor elektrische - hydraulische - en riemaandrijving
- Te leveren in 3 types, nl. :
Type E160, aandrijving met 100 pk. electromotor, trekkracht 2 x 6.000 kg.
Type E170, aandrijving met 120 pk. electromotor, trekkracht 2 x 7.000 kg.
Type E200 aandrijving met 145 of 185 pk. electromotor, trekkracht 2 x 8.500 kg.

(7547V)

Vismijn

hulp in nood s v

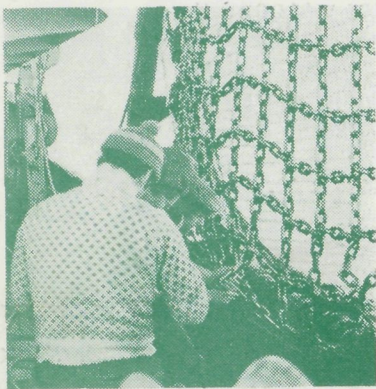
onderlinge verzekeringsmaatschappij voor vissersvaartuigen

h. baelskaai, 27

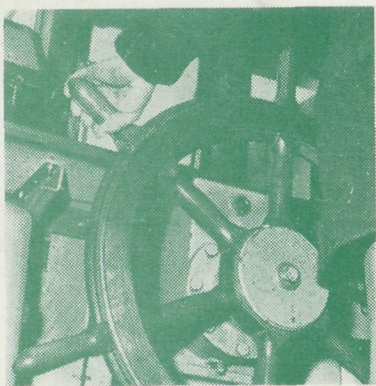
oostende

Tel. (059) 70.16.89

Telex: hunood 192.29

Gedekte risico's: eigen schade — schade aan derden — opslepingen — totaal verlies — lichamelijke schade aan derden — navigatietoestellen — zeegoed — vistuig.

Meer dan 30 miljoen frank kredieten werden verleend aan de leden voor nieuwbouw tegen zeer lage interesten.

Aan de leden wordt een teruggave van minstens 10 % verleend op de betaalde premies.